

UPA 2022:
II. Uluslararası Psikolojide Güncel
Yaklaşımlar ve Araştırmalar Kongresi
(26-28 Mayıs 2022, İstanbul):
Özet Metin Kitapçığı

&

UPA 2022:
2nd International Congress of Current
Approaches and Research in Psychology
(May 26-28, 2022, Istanbul):
Book of Abstracts

Editörler / Editors:

Dr. Öğr. Üyesi / Asst. Prof. Dr. Kahraman GÜLER
Uzm. Klinik Psikolog / Specialist, Clinical Psychologist Buse DURAN

İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları
2022

**İSTANBUL
GELİŞİM**
ÜNİVERSİTESİ

İstanbul Gelişim Üniversitesi (İGÜ) Yayın Kurulu'nun 19.07.2022 tarihinde yapılan 2022/03 numaralı toplantısında alınan 2022/03-3 sayılı kararı, İGÜ Yayın Kurulu Başkanlığı'nın 19.07.2022 tarihli ve E-65460130-824.01.02-54943 sayılı yazısı, İGÜ Yönetim Kurulu'nun 22.07.2022 tarihinde yapılan 2022/12 numaralı toplantısında alınan 08 sayılı karar uyarınca Üniversitemiz Yayınevi tarafından yayımlanmasına karar verilmiştir.

© İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları
© Istanbul Gelisim University Press
2022

**Her hakkı saklıdır.
All rights reserved.**

Sertifika No: 47416

e-ISBN NO: 978-625-8202-03-8

İGÜ Yayınları; 101

Yayına Hazırlayan:
Ahmet Şenol ARMAĞAN

Kapak Tasarımı:
Merve Gül ŞEKEM

İstanbul Gelişim Üniversitesi Yayınları

Adres: Rektörlük Binası-Cihangir Mah. Şehit Jandarma Komando Er Hakan Öner Sok.

No: 1 34310 Avcılar / İstanbul / TÜRKİYE

Telefon: +90 212 422 70 00

Belgeç: +90 212 422 74 01

E-posta: iguyayinlari@gelisim.edu.tr

Ağ sayfası: <https://iguyayinlari.gelisim.edu.tr>

Facebook: iguyayinlari

Twitter: IGUYayinlari

KONGRE BİLİM KOMİTESİ
CONGRESS SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. Iris Tatjana GRAEF-CALLIESS

Prof. Dr. Tahsin İLHAN

Prof. Dr. Bruno MILLET

Prof. Dr. Mehmet Zihni SUNGUR

Prof. Dr. Ahmet Ertan TEZCAN

Doç. Dr. İmdad BAYRAMOV

Doç. Dr. Yıldız BİLGE

Doç. Dr. Meriç BİLGİÇ

Doç. Dr. Mehmet BOYACI

Doç. Dr. Metin DENİZ

Doç. Dr. Bülent Kadri GÜLTEKİN

Doç. Dr. Devrim LEHMANN

Doç. Dr. Ömer ŞENORMANCI

Doç. Dr. İbrahim TAYMUR

Dr. Öğr. Üyesi Hasan DEMİRCİ

Dr. Öğr. Üyesi Onur Okan DEMİRCİ

Dr. Öğr. Üyesi Pınar DURSUN

Dr. Öğr. Üyesi Halime EKER

Dr. Öğr. Üyesi Haydeh FARAJİ

Dr. Öğr. Üyesi Kahraman GÜLER

Dr. Bahar AKOĞLU

Dr. Emel AKTAN

Dr. Ömer AKGÜL

Dr. Aziza ALİMOVA

Dr. Kader BAHAYİ

Dr. Mario CAMPANINO

Dr. Elif Duygu CINDIK

Dr. Volkan DEMİR

Dr. Zeynep Gümüş DEMİR

Dr. Engin EKER

Dr. Tuba ERDOĞAN

Dr. Bahar ESKİİLİ

Dr. Mahsa JOSTEJOUY KHOEI

Dr. Hüseyin KAZAN

Dr. Cem KEÇE

Dr. Melek KERİMOVA

Dr. Remziye KESKİN

Dr. Konrad LEHMANN

Dr. Sara NASSERZADEH

Dr. Katerina Mitevaska PETRUSHEVA

Dr. Eser SAĞALTICI

Dr. Serhat YÜKSEL

Öğr. Gör. Aylin AYDIN

Uzm. Klinik Psikolog Buse DURAN

Uzm. Klinik Psikolog Mahmut YILMAZ

Uzm. Klinik Psikolog Cansu Selin YURTSEVEN

KONGRE ORGANİZASYON KOMİTESİ

CONGRESS ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. Iris Tatjana GRAEF-CALLIESS	Dr. Kader BAHAYI
Prof. Dr. Tahsin İLHAN	Dr. Yıldız BİLGE
Prof. Dr. Bruno MILLET	Dr. Mario CAMPANINO
Prof. Dr. Ahmet Ertan TEZCAN	Dr. Elif Duygu CINDIK
Doç. Dr. İmdad BAYRAMOV	Dr. Volkan DEMİR
Doç. Dr. Mehmet BOYACI	Dr. Zeynep Gümüş DEMİR
Doç. Dr. Metin DENİZ	Dr. Engin EKER
Doç. Dr. Bülent Kadri GÜLTEKİN	Dr. Mahsa JOSTEJOUY KHOEI
Doç. Dr. Devrim LEHMANN	Dr. Hüseyin KAZAN
Doç. Dr. Ömer ŞENORMANCI	Dr. Melek KERİMOVA
Doç. Dr. İbrahim TAYMUR	Dr. Cem KEÇE
Dr. Öğr. Üyesi Hasan DEMİRCİ	Dr. Konrad LEHMANN
Dr. Öğr. Üyesi Onur Okan DEMİRCİ	Dr. Sara NASSERZADEH
Dr. Öğr. Üyesi Pınar DURSUN	Dr. Katerina Mitevaska PETRUSHEVA
Dr. Öğr. Üyesi Halime EKER	Dr. Eser SAĞALTICI
Dr. Öğr. Üyesi Haydeh FARAJI	Dr. Serhat YÜKSEL
Dr. Öğr. Üyesi Kahraman GÜLER	Uzm. Klinik Psikolog Buse DURAN
Dr. Ömer AKGÜL	Uzm. Klinik Psikolog Mahmut YILMAZ
Dr. Aziza ALİMOVA	Uzm. Klinik Psikolog Cansu Selin YURTSEVEN

KONGRE KOORİNATÖRÜ

CONGRESS'S COORDINATOR

Uzm. Klinik Psikolog Buse DURAN

ORGANİZATÖRLER

ORGANIZERS

İstanbul Gelişim Üniversitesi

5N1K Psikoakademi Psikolojik Danışmanlık ve Eğitim Merkezi

Boğaziçi Ruh Sağlığı Derneği

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ERGENLERDE ALGILANAN PSİKOLOJİK KONTROL ile ÖFKE ve YALNIZLIK ARASINDAKİ İLİŞKİ	1
Bahar AKOĞLU, Selin ALAK	
ANNELEDE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI, SOSYALİZASYON, DUYGU DÜZENLEME ve EBEVEYN ÖZ YETERLİLİĞİ	2
Bahar AKOĞLU, Gökben TAŞKALDIRAN	
YETİŞKİN BİREYLERDE ALGILANAN EBEVEYN KABUL RED DÜZEYİ ile DUYGU DÜZENLEME ARASINDAKİ İLİŞKİ: BİR DERLEME ÇALIŞMASI	4
Beyza Nalan ALÇİN	
BORDERLINE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ve ALDATMA İLİŞKİSİ	6
Haydeh FARAJİ	
VAJİNİZMUSUN TIBBİLEŞTİRİLMESİNE YÖNELİK FEMİNİST ELEŞTİRİLER	8
Şükran KOLAY ÇEPNİ, Cengiz ÖZBESLER	
COVID-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE DUYGU, DÜŞÜNCE, DAVRANIŞ ve VİRÜSE YÖNELİK ALINAN ÖNLEMLER ile ALGILANAN SOSYAL DESTEK ARASINDAKİ İLİŞKİDE NESNE İLİŞKİLERİNİN ARACI ROLÜ	10
Dilara KARAKOÇ	
OTOMATİK DÜŞÜNCELER, BELİRSİZLİĞE TAHAMMÜLSÜZLÜK ve BİLİŞSEL ESNEKLİĞİN PSİKOLOJİK SEMPTOMLARLA İLE İLİŞKİ	12
Asuman KURT, Yıldız BİLGE	
EVALUATION of DIFFICULTY in EMOTION REGULATION and SELF- ESTEEM in ADOLESCENTS DIAGNOSED with MAJOR DEPRESSIVE DISORDER	14
Büşra ÖZ	

BİLİŞSEL ESNEKLİK, RUMİNASYON ve BİLİNÇLİ FARKINDALIK DEĞİŞKENLERİNİN DEPRESYON ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ	15
Kübra MAHMUT ÖNALAN, Yusuf BİLGE	
DEPRESYON ve ANKSİYETEDİ “BEN” İLE KURULAN İLİŞKİ: BENLİK UYUŞMAZLIKLARI ve KENDİNE ODAKLI RUMİNATİF DÜŞÜNME ÇERÇEVESİNDE BİR ÇALIŞMA	16
Ahmet AKGÜN, Yusuf BİLGE	
Do TURKISH CRIME SERIES AFFECT UNIVERSITY STUDENT’S ATTITUDES TOWARDS VIOLENCE?	18
Metin ÇINAROĞLU, Nisa ARSLANDOĞMUŞ, Ekin Fırat DURMAZ, Zafer ŞİMŞEK	
DİJİTAL EBEVEYNLİK FARKINDALIĞININ YORDAYICILARI OLARAK; PSİKOLOJİK ESNEKLİK, AKILLI TELEFON BAĞIMLILIĞI, KİŞİLERARASI İLİŞKİ TARZI ve EBEVEYN ÖZ YETERLİĞİ	19
Beyzanur AKDERE	
HATAYLA İLİŞKİLİ UTANÇ ve SUÇLULUK DUYGUSU	21
Haydeh FARAJİ, Tilbe ÖZARABACI	
HEMŞİRELERDE EMPATİ ve MERHAMET YORGUNLUĞUNUN İNCELENMESİ	23
Kübra MANAY, Semra KARACA	
DEPRESYON PSİKOPATOLOJİSİNİN KLÂSİK PSİKANALİTİK KURAM ve BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI KURAM AÇISINDAN İNCELENEREK KARŞILAŞTIRILMASI	25
Kader BAHAYİ, Yelda USTAOĞLU	
GENÇ YETİŞKİNLERDE SALDIRGANLIK, BENLİK SAYGISI ve ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	27
Zeynep Gümüş DEMİR	

HAZIRLANMIŞ BİR PSİKOEĞİTİM PROGRAMI ve GRUPLA BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI TERAPİNİN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ANKSİYETE, DEPRESYON, SOMATİZASYON, ÖFKE ve OLUMSUZ BENLİK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI OLARAK İNCELENMESİ	29
Kahraman GÜLER, Berfin YILDIRIM	
ÖZŞEFKAT, ANKSİYETE ve YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ	31
Buse DURAN, Simay AHİ, Oğuzhan DURAN	
KÖPEK FOBİSİ TEDAVİSİNDE BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI TERAPİ: OLGU SUNUMU	33
Cansu Selin YURTSEVEN, Kahraman GÜLER	
BİLİNÇLİ FARKINDALIK TEMELLİ BİLİŞSEL TERAPİ PROGRAMININ BİREYLERİN MENTAL İYİ OLUŞ ve PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK DÜZEYLERİNE ETKİSİ	34
Volkan DEMİR	
KONGRE FOTOĞRAFLARI / CONGRESS'S PHOTOS	36

ERGENLERDE ALGILANAN PSİKOLOJİK KONTROL ile ÖFKE ve YALNIZLIK ARASINDAKİ İLİŞKİ*

Bahar AKOĞLU**, Selin ALAK***

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, ergenlerde algılanan psikolojik kontrol düzeyi ile yalnızlığın ve sürekli öfke ve öfke ifade tarzının incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada, 14-18 yaşarası 386 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu", "UCLA Yalnızlık Ölçeği Kısa Formu", "Psikolojik Kontrol Ölçeği" ve "Sürekli Öfke ve Öfke Tarzı Ölçeği" ile toplanmıştır. Elde edilen bulgular: Psikolojik kontrol ölçeğinin alt boyutları ile Sürekli öfke ve öfke ifade tarzı ölçeğinin alt boyutları arasında anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Psikolojik kontrol ölçeğinin alt boyutları ile yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Sürekli öfke ve öfke ifade tarzı ölçeğinin tüm alt boyutları ile yalnızlık düzeyi arasında anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Hiyerarşik regresyon analizine göre algılanan psikolojik kontrol toplam ile yalnızlık ve sürekli öfke düzeyi arasında kısmi aracılığın olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Kontrol, Öfke, Yalnızlık

PSYCHOLOGICAL CONTROL PERCEIVED by TEENAGERS with RELATIONSHIP BETWEEN ANGER and LONELINESS

ABSTRACT

The purpose of this study is to research of loneliness, constant anger and the way of showing it with psychological control level perceived by the teenagers. For this purpose, 386 people between the ages of 14 to 18, took part in this study voluntarily. The data of the research gathered with "Personal Information Form", "Short-Form UCLA Loneliness Scale", "Psychological Control Scale" and "Constant Anger and Type of Anger". The findings: There is a significant relationship between the sub levels of psychological control scale and the whole sub levels of the anger and the style of anger scale. There is a significant relationship between the sub levels of the psychological control scale and loneliness levels. There is a significant relationship between the whole sub levels of the constant anger and the anger expression scale and the level of loneliness. According to hierarchical regression analysis, there is a partial relationship between the psychological control with loneliness and the constant anger level.

Keywords: Psychological Control, Anger, Loneliness

* Bu çalışma ikinci yazarın yüksek lisans tez çalışmasının bir bölümünü oluşturmaktadır.

** Dr. Öğr. Üyesi, Nişantaşı Üniversitesi, Lisansüstü Bilimler Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.

E-posta: bahar.akoglu@nisantasi.edu.tr ORCID: 0000-0002-1457-2531

*** Psikolog, Balıkesir, Türkiye. E-posta: selin.alak1@gmail.com ORCID: 0000-0001-5516-0720

ANNELERDE ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI, SOSYALİZASYON, DUYGU DÜZENLEME ve EBEVEYN ÖZ YETERLİLİĞİ

Bahar AKOĞLU*, Gökben TAŞKALDIRAN**

ÖZET

Çocukluk çağı travmaları bireyin yaşamında; duygusal işlevsellik, kişiler arası ilişkiler, ebeveynlik uygulamaları ve ebeveynlik yeterliliği gibi pek çok alanda olumsuz etkilere sahip yaşam deneyimleridir. Çocuk bakımında annenin rolü düşünüldüğünde, annenin çocukluk travmalarının ebeveynliğiyle ilişkisini anlamak önemli hale gelmektedir. Bu araştırmanın amacı anne çocukluk çağı travmaları ile annenin duygu sosyalizasyonu, duygu düzenleme gücü ve ebeveynlik öz yeterliliği arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda, 20-45 yaş aralığındaki 375 anneye, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği, Çocukların Olumsuz Duygusuyla Baş Etme Ölçeği, Duygu Düzenleme Gücü Ölçeği, Berkeley Ebeveyn Öz Yeterliliği Ölçeği ve bazı demografik bilgileri elde etmek amacıyla Kişisel Bilgi Formu uygulanmıştır. Yapılan analiz sonuçlarına göre, annelerde çocukluk çağı travmalarının varlığı durumunda; duygu düzenleme gücü görülmekte, öz yeterlilik inancında azalma olmakta ve olumsuz sosyalizasyon uygulamalarının alt boyutu olan sıkıntı-endişe tepkilerinde artma olmaktadır. Bununla birlikte çocukluk dönemi travma türleri arasında yalnızca fiziksel ihmal alt boyutu, annenin olumsuz sosyalizasyon uygulamalarını arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Travmaları, Sosyalizasyon, Duygu Düzenleme, Öz Yeterlilik

ABSTRACT

Childhood traumas are life experiences that have negative effects on many aspects of an individual's life, such as emotional functioning, interpersonal relationships, parenting practices, and parenting competence. Considering the role of the mother in child care, it becomes important to understand the relationship between the mother's childhood traumas and parenting. The aim of this study is to examine the relationship between maternal childhood traumas and mother's emotional socialization, difficulty in emotion regulation and parenting self-efficacy. The sample of the study consists of 375 participants between the ages of 20-45. Personal Information Form, Childhood Trauma Questionnaire, Coping with Children's Negative Emotions Scale, The Difficulties in Emotion Regulation and Berkeley Parenting Self-Efficacy Scale Revised Version BPSE-R have been applied to the participants. According to the results of the analysis, in the presence of childhood traumas in mothers, emotion regulation difficulties are observed, there is a decrease in self-efficacy beliefs and an increase in distress-anxiety reactions which are the sub-dimensions of negative socialization practices. In addition, only the physical neglect sub-dimension, which is one of the childhood trauma types, increases the negative socialization practices of the mother.

* Dr. Öğr. Üyesi, Nişantaşı Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul, Türkiye.

E-posta: bahar.akoglu@nisantasi.edu.tr ORCID: 0000-0002-1457-2531

** Psikolog, Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul, Türkiye. E-posta: taskaldirangokben@mail.com ORCID: 0000-0002-1323-0265

Keywords: Childhood Trauma, Socialization, Emotion Regulation, Parenting Efficacy

YETİŞKİN BİREYLERDE ALGILANAN EBEVEYN KABUL RED DÜZEYİ ile DUYGU DÜZENLEME ARASINDAKİ İLİŞKİ: BİR DERLEME ÇALIŞMASI

Beyza Nalan ALÇİN*

ÖZET

Algılanan ebeveyn kabul-reddinin bireylerin sosyal ve psikolojik uyumu açısından önemli işlevleri olduğu bilinmektedir. Birçok farklı psikopatolojinin gelişimini açıklamada başvurulan algılanan ebeveyn kabul-reddinin farklı yaş gruplarında ve örneklemelerde duygu düzenleme süreçleri ile ilişkisini inceleyen çeşitli araştırmalar uzun yıllardır yürütülmektedir. Bu araştırmada yetişkin bireylerde algılanan ebeveyn kabul reddi ile duygu düzenleme becerileri arasındaki ilişkiyi incelemek amacı ile bir derleme çalışması yürütmek amaçlanmıştır. Bu doğrultuda yetişkin bireylerde ebeveyn kabul reddi ve duygu düzenleme arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırmalara herhangi bir yıl sınırlaması olmaksızın Pubmed, Cinahl, Ovid, ScienceDirect, Wiley Interscience, Cochrane, Türk Medline, Ulakbim Tıp Veri Tabanı, Türk Psikiyatri Dizini veri tabanları taranarak ulaşılmıştır. Araştırmanın literatür taraması Nisan- Mayıs 2022 tarihleri aralığında gerçekleştirilmiştir. Yürütülen literatür taraması Türkçe ve İngilizce dillerinde gerçekleştirilmiştir. Yapılan literatür taraması sonucunda algılanan ebeveyn kabul düzeyi ile işlevsel duygu düzenleme becerileri arasında olumlu yönde bir ilişki olduğu, duygu düzenleme güçlüğü yaşayan bireylerde algılanan ebeveyn red düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür. Bununla birlikte araştırmalar duygu düzenleme güçlüğünün algılanan ebeveyn reddi tarafından yordandığını göstermiştir. Algılanan ebeveyn kabulü kişinin kendine ve dünyaya yönelik olumlu tasarımlar geliştirmesinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Algılanan ebeveyn reddi çocuğun sağlıklı bir benlik ve ötekiler algısı geliştirmesine zarar vermekte; çocuğun çaresizlik, umutsuzluk, yalnızlık ve yetersizlik duyguları geliştirmesine sebep olabilmektedir. Kişinin kendine ve dünyaya ait olumlu tasarımları karşılaştığı stres verici bir durumu başa çıkılabilir ve kendisini de bu stres verici durumun üstesinden gelebilir nitelikte algılamasında etkili olmaktadır. Bu durum kişinin duygu düzenleme sürecini olumlu yönde etkilemektedir. Aksi durumda kişi dış dünyadaki olumsuz yaşam olaylarını oldukça stres verici bir şekilde deneyimlemekte, kendinde başa çıkmak için gerekli gücü bulamamakta ve olayları sağlıklı bir biçimde yönetememektedir. Aynı zamanda reddedici ebeveyn tutumunun çocuğun duygu sosyalizasyonu ve dolayısı ile duygularını tanıma, tanımlama ve ifade etme süreçleri üzerinde olumsuz etkiye sahip olduğu, aleksitimik karakter özelliği geliştirmesine yol açabildiği belirtilmektedir. Literatürdeki araştırmalardan elde edilen bilgiler ışığında duygu düzenleme süreçleri üzerine yürütülecek terapötik çalışmalarda ebeveyne yönelik kabul-red algısının çalışılmasının duygu düzenleme süreçlerini fark etme ve düzenleme noktasında olumlu etkiye sahip olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn Kabul-Red, Duygu Düzenleme, Yetişkin.

* İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı, İstanbul, Türkiye.
E-posta: beyzaulke@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0003-0352-9076

ABSTRACT

It is known that perceived parental acceptance-rejection has important functions in terms of social and psychological adaptation of individuals. Various studies examining the relationship between perceived parental acceptance-rejection, which is used to explain the development of many different psychopathologies, and emotion regulation processes in different age groups and samples have been conducted for many years. In this study, it was aimed to conduct a review study to examine the relationship between perceived parental acceptance rejection and emotion regulation skills in adult individuals. In this direction, studies examining the relationship between parental rejection of acceptance and emotion regulation in adults were reached by searching the databases of Pubmed, Cinahl, Ovid, Science Direct, Wiley Interscience, Cochrane, Turk Medline, Ulakbim Medical Database, Turkish Psychiatry Index without any year limitation. The literature review of the research was carried out between April and May 2022. The literature review was carried out in Turkish and English languages. As a result of the literature review, it was seen that there is a positive relationship between the perceived level of parental acceptance and functional emotion regulation skills and that the level of perceived parental rejection is high in individuals with emotion regulation difficulties. In this matter, research has shown that difficulty in emotion regulation is predicted by perceived parental rejection. Perceived parental acceptance has a very important place in developing positive designs for oneself and the world. Perceived parental rejection harms the child's development of a healthy sense of self and others; It can cause the child to develop feelings of helplessness, hopelessness, loneliness and inadequacy. Individuals' positive designs of themselves and the world are effective in perceiving the stressful situations they encounter as being able to be overcome. This situation affects the emotional regulation process of the person positively. Otherwise, the person experiences the negative life events in the outside world in a very stressful way, cannot find the necessary strength to cope with it and cannot manage the events in a healthy way. At the same time, it is stated that the attitude of the rejecting parent has a negative effect on the emotional socialization of the child and thus on the processes of recognizing, defining and expressing his emotions, and may lead to the development of alexithymic character traits. In the light of the information obtained from the studies in the literature, it is thought that studying the perception of acceptance-rejection towards parents in therapeutic studies on emotion regulation processes will have a positive effect on recognizing and regulating emotion regulation processes.

Keywords: Parental Acceptance-Rejection, Emotion Regulation, Adult.

BORDERLINE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ve ALDATMA İLİŞKİSİ

Haydeh FARAJI*

ÖZET

Ego gücündeki eksiklik ve yoğun boşluk duyguları ötekine duyulan yoğun gereksinimi beraberinde getirmektedir. Borderline kişilik özelliklerinin merkezde ve yoğunlukta olması ancak kişilik bozukluğu düzeyinde bozucu etki sergilememesi ile belirli borderline kişilik örgütlenmesi, bireyin bir yandan öteki ile ilişki içinde olmaya yoğun biçimde ihtiyaç duymasınayol açmakta öte yandan bu yakınlık, bireyin nüfuz edilmeye, ele geçirilmeye dair kaygılarını tetiklemektedir. Bu doğrultuda birey romantik ilişkide yakınlığı bulduğunda bir yandan yoğun terk edilme korkuları yaşarken öte yandan romantik yakınlık ötekine duyulan yoğun ihtiyacı gündeme getirmekte ve bu durum bireyde korku yaratarak uzaklaşmasına sebep olmaktadır (Faraji, 2021). Aldatma romantik ilişki içerisindeki çiftin üzerinde anlaştıkları karşılıklı güvenin ihlalini ifade eden geniş kapsamlı bir kavramdır. Bu doğrultuda aldatma yalnızca mevcut ilişki dışındaki bir öteki ile kurulan cinsel ilişkiyi ifade etmemekte, mevcut ilişki dışındaki ötekine duygusal ve bilişsel yatırımı da kapsamaktadır (Blow ve Hartnett, 2005). Borderline kişilik örgütlenmesi olan birey terk edilme ile karşı karşıya kaldığında ise yoğun kaygı ve öfke duyguları açığa çıkmaktadır (Faraji, 2021). Borderline kişilik örgütlenmesi olan bireyin reddedilme ve terk edilme hususlarındaki hassasiyetinin yansıtma savunma mekanizması aracılığıyla romantik ilişkide “aldatma” üzerinden sahnelenebileceği varsayımından hareketle bu çalışma yapılmış, borderline kişilik bozukluğunun aldatma ile olan ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Katılımcılar %50.1'i (203) erkek, %49.9'u (202) kadın olmak üzere 405 gönüllüden oluşmaktadır. Katılımcılara araştırmacı tarafından hazırlanan sosyodemografik veri formu ile, Borderline Kişilik Ölçeği ve Aldatma Eğilimi Ölçeği uygulanmış, elde edilen veriler SPSS 25 programına aktarılmış ve Pearson Korelasyon Testi ile Çoklu Regresyon Analizi Stepwise Yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular sonucu; Borderline Kişilik Ölçeği ile Aldatma Eğilimi Ölçeği arasında orta kuvvette pozitif yönlü ilişki olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda Borderline Kişilik Ölçeğinin, intihar kendini yaralama ile psikoz alt ölçekleri hariç tüm alt ölçekleri ile aldatma eğilimi arasında orta düzeyde pozitif yönlü ilişki olduğu görülmüştür. Yapılan regresyon analizi ise başta boşluk duygusu olmak üzere Borderline Kişilik Ölçeğinin boşluk duygusu ($\beta=.27$), dürtüsellik ($\beta=.23$) ve terk edilme ($\beta=.15$) alt boyutlarının aldatma eğilimindeki değişimin %30'unu açıkladığını ortaya koymaktadır. Borderline kişilik özellikleri ile aldatma arasındaki ilişkinin belirlenmesinin, borderline kişilik özellikleri sergileyen ve/veya boşluk duyguları belirgin olan danışanların psikoterapisinde yakın ve romantik ilişkilere dair sorunsalların henüz ortaya çıkmadan belirlenmesine ya da söz konusu sorunların daha hızlı ve etkin biçimde giderilmesine yönelik müdahaleleri kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Borderline Kişilik Bozukluğu, Aldatma, Boşluk Duygusu, Dürtüsellik, Terk Edilme

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.
E-posta: haydehfaraji@aydin.edu.tr ORCID: 0000-0001-5306-6546

ABSTRACT

Lack of ego power and intense feelings of emptiness bring along the intense need for the other. The fact that borderline personality traits are central and intense, but do not have a disruptive effect at the level of personality disorder, causes the individual to intensely need to be in a relationship with the other, on the other hand, this closeness triggers the individual's anxieties about being penetrated and taken over. Therefore, when the individual finds intimacy in a romantic relationship, on the one hand, he experiences intense fears of abandonment, on the other hand, romantic intimacy raises the intense need for the other, and this causes the individual to walk away by creating fear (Faraji, 2021). Infidelity is a broad concept that refers to the violation of mutual trust agreed upon by the couple in a romantic relationship. In this respect, cheating does not only refer to the sexual relationship with an other outside the current relationship, but also includes emotional and cognitive investment in the other outside the current relationship (Blow & Hartnett, 2005). When the individual with borderline personality organization is faced with abandonment, intense feelings of anxiety and anger emerge (Faraji, 2021). Based on the assumption that the sensitivity of the individual with borderline personality organization in terms of rejection and abandonment can be staged through "infidelity" in the romantic relationship through the projection defense mechanism, this study was conducted and it was aimed to determine the relationship between borderline personality disorder and infidelity. Participants consisted of 405 volunteers, 50.1% (203) male and 49.9% (202) female. The sociodemographic data form prepared by the researcher and the Borderline Personality Scale and the Deception Tendency Scale were applied to the participants, the data obtained were transferred to the SPSS 25 program and analyzed using the Pearson Correlation Test and Multiple Regression Analysis Stepwise Method. As a result of the obtained findings; It was determined that there was a moderately strong positive relationship between the Borderline Personality Scale and the Deception Tendency Scale. At the same time, it was observed that there was a moderately positive relationship between the tendency to cheat and all subscales of the Borderline Personality Scale, except for the subscales of suicide, self-harm and psychosis. The regression analysis, on the other hand, revealed that especially the sense of emptiness and the sub-dimensions of the Borderline Personality Scale's sense of emptiness ($\beta=.27$), impulsivity ($\beta=.23$), and abandonment ($\beta=.15$) explain 30% of the change in the tendency to cheat. It is thought that determining the relationship between borderline personality traits and infidelity will facilitate interventions to identify problems in close and romantic relationships before they emerge, or to resolve these problems more quickly and effectively in the psychotherapy of clients with borderline personality traits and/or feelings of emptiness.

Keywords: Borderline Personality Disorder, Infidelity, Sense of Emptiness, Impulsivity, Abandonment

Kaynakça

Blow, A. J., & Hartnett, K. (2005). Infidelity in committed relationships I: A methodological review. *Journal of Marital and Family Therapy*, 32(2), 183–216.

Faraji, H. (2021). Borderline kişilik bozukluğunun ergenlik döneminde belirlenmesine dair bir değerlendirme, *OPUS*, 18(43): 7141-7166.

VAJİNİSMUSUN TIBBİLEŞTİRİLMESİNE YÖNELİK FEMİNİST ELEŞTİRİLER

Şükran KOLAY ÇEPNİ*, Cengiz ÖZBESLER**

ÖZET

Bu çalışmanın amacı medikal söylemde bir kadın cinsel işlev bozukluğu olarak çerçevelenen vajinismusun tıbbileştirilmesine karşı ortaya çıkan, feminist perspektif odağındaki eleştirileri tartışmaktır. Temelde kadınların penetran cinsel birleşme sağlayamaması olarak açıklanan vajinismus, günümüzde çoğunlukla DSM, ICD gibi medikal hastalık sınıflandırma sistemleri dahilinde açıklanan tıbbi kriterlere göre değerlendirilmektedir. Mevcut araştırmalar, vajinismusun Türkiye’de en sık resmi biçimde rastlanılan kadın cinsel işlev bozukluğu olduğunu söylemektedir. Psikolojik ve fizyolojik temelli bir rahatsızlık olarak düşünülse de vajinismus, ülkemizde toplumsal cinsiyete, kadınlık inşasına, cinsellik algısına, benliğe, bedene, kadın erkek ilişkilerine ve sosyo-kültürel yapıya dair önemli bir zemin sunmaktadır. 1950’lerden itibaren gelişmeye başlayan pozitivist cinsellik çalışmaları, vajinismus da dahil kadın ve erkeklerin yaşamış oldukları cinsel zorluklar hakkında perspektifler sunmuş ve bu zorlukların günümüzdeki tıbbi-terapötik bağlamdaki ele alınışına zemin hazırlamıştır. Feminist cinsellik araştırmacıları, özellikle 1980’lerden itibaren, kadın cinselliğinin tıbbileştirilmesini çeşitli unsurları nedeniyle eleştirmişlerdir. Feministseksologlara göre kadın cinsel hoşnutsuzluklarının tıbbi çerçevede çoğunlukla fiziksel ve psikolojik boyutları üzerinden düşünülmesi bu hoşnutsuzlukları üreten yapısal, sosyal, sınıfsal,ırksal ve kişilerarası etmenlerin görünmez hale gelmesine yol açmakta ve vajinismus kadınları bireysel olarak suçlayıp, patolojikleştirme riski taşıyabilmektedir. Vajinismus için heteronormativite ekseninde, cinsel işleve odaklı çözümler, kadınların yaşamındaki vajinismuslarını etkileyen bütüncül unsurları görünmezleştirebilmektedir. Feminist cinsellik araştırmacılarının vajinismusun psikolojik, fizyolojik, toplumsal, kültürel, yapısal ve sınıfsal tüm unsurları ile değerlendirilmesi, vajinismus kadınların yaşamlarının daha iyi hale gelmesine olanak yaratacak çözümlerin bütüncül üretilmesine yönelik sundukları eleştiri ve öneriler, kadınların refahı adına kritik görülmekte ve bu anlamdaki literatürün bu konuda bilgi üreten ve uygulama yapan mesleklerin uzmanları ile paylaşılması önemli bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vajinismus, Feminizm, Tıbbileştirme, Cinsel İşlev Bozuklukları.

FEMİNİST CRITIQUE of the MEDICALIZATION of VAGINISMUS

ABSTRACT

The aim of this study is to discuss the criticisms in the focus of a feminist perspective against the medicalization of vaginismus, which is framed as a female sexual dysfunction in medical discourse. Vaginismus, which is basically explained as the inability of women to have

* Arş. Gör. Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Ankara, Türkiye. E-posta: sukrankl@gmail.com
ORCID: 0000-0002-5237-6291

** Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Ankara, Türkiye.
E-posta: ozbesler@gmail.com ORCID: 0000-0002-1397-6913

penetrating sexual intercourse, is nowadays mostly evaluated according to the medical criteria described within the medical disease classification systems such as DSM and ICD. Existing studies state that vaginismus is the most common formal female sexual dysfunction in Turkey. Although it is considered a psychological and physiological disorder, vaginismus provides an important basis for gender, the construction of femininity, the perception of sexuality, self, body, male-female relations and socio-cultural structure in our country. Positivist sexuality studies, which started to develop from the 1950s, offered perspectives on the sexual difficulties experienced by men and women, including vaginismus, and laid the groundwork for the current medical-therapeutic context of these difficulties. Feminist sexuality researchers, especially since the 1980s, have criticized the medicalization of female sexuality for various aspects. According to feminist sexologists, considering women's sexual discontents mostly in terms of physical and psychological dimensions in the medical framework causes the structural, social, class, racial and interpersonal factors that produce these discontents to become invisible, and vaginismus may carry the risk of pathologizing and blaming women individually. On the axis of heteronormativity for vaginismus, solutions focused on sexual function can make invisible the holistic elements in women's lives that affect their vaginismus. Feminist sexuality researchers think that vaginismus should be evaluated holistically, together with all its psychological, physiological, social, cultural, structural and class elements, and offer various criticisms and suggestions along with holistic solutions for improving women's lives. It is thought that it is important to share the relevant literature with the experts of the professions that produce knowledge and practice on this subject.

Keywords: Vaginismus, Feminism, Medicalization, Sexual Dysfunctions

COVID-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE DUYGU, DÜŞÜNCE, DAVRANIŞ ve VİRÜSEYÖNELİK ALINAN ÖNLEMLER ile ALGILANAN SOSYAL DESTEK ARASINDAKİ İLİŞKİDE NESNE İLİŞKİLERİNİN ARACI ROLÜ

Dilara KARAKOÇ*

ÖZET

COVID-19 pandemi döneminde bireylerin hissettiği olumsuz duygularda artış meydana gelebilmektedir. Yabancılaşma, güvensiz bağlanma, sosyal yetersizlik ve egosantrizm düzeyi yüksek olan bireyler COVID-19 pandemi sürecinde psikolojik anlamda daha fazla zorlanabilmekte ve daha az sosyal destek görebilmektedirler. Algılanan sosyal destek ise ruh sağlığı üzerinde koruyucu bir etkiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı, COVID-19 ile ilintili duygu, düşünce, davranış ve hastalığa karşı alınan önlemler ile bireylerin algıladıkları sosyal destek düzeyi arasındaki ilişkide nesne ilişkilerinin (yabancılaşma, güvensiz bağlanma, sosyal yetersizlik ve egosantrizm) aracı rolünü incelemektir. Çalışmanın örneklemini 18-35 yaş aralığında bulunan 334 genç yetişkin bireyden oluşmaktadır. Buna ek olarak, katılımcıların 257'si (%76.9'u) kadın ve 77'si (%23.1'i) erkektir. Araştırmada kartopu örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Katılımcılar Sosyodemografik Bilgi Formu, Çok Boyutlu COVID-19 Ölçeği, Bell Nesne İlişkileri ve Gerçeği Değerlendirme Ölçeği (BORRTI) ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ) doldurmuşlardır. Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İstatistiksel analizler kapsamında aracı değişken analizi (PROCESS) ve Pearsonkorelasyon analizi yapılmıştır. Çalışmanın bulgularına göre COVID-19 ile ilintili duygu, düşünce, davranış ve hastalığa karşı alınan önlemler ile bireylerin algıladıkları sosyal destek düzeyi arasındaki ilişkide nesne ilişkilerinin aracı rolü olmadığı anlaşılmıştır. Buna ilaveten, COVID-19 ile ilintili duygu, düşünce, davranış ve hastalığa karşı alınan önlemler ile algılanansosyal destek arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Algılanan sosyal destek düzeyi ile nesne ilişkileri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. COVID-19 ile ilintili duygu, düşünce, davranış ve hastalığa karşı alınan önlemler ile nesne ilişkileri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Araştırma, COVID-19 pandemi döneminde algılanan sosyal destek düzeyini arttırmayı amaçlayan müdahale çalışmalarına ışık tutabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Nesne İlişkileri, Algılanan Sosyal Destek.

The MEDIATING ROLE of OBJECT RELATIONS in the RELATIONSHIP BETWEEN EMOTIONS, THOUGHTS, BEHAVIORS, and MEASURES TAKEN for the DISEASE and PERCEIVED SOCIAL SUPPORT DURING the COVID-19 PANDEMIC

ABSTRACT

During the COVID-19 pandemic period, an increase in the negative emotions felt by individuals may occur. Individuals with high levels of alienation, insecure attachment, social inadequacy, and egocentrism may have more psychological difficulties and receive less social support during

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Klinik Psikoloji, İstanbul, Türkiye.
E-posta: dilarakarakoc@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0001-8568-6715

the COVID-19 pandemic. Perceived social support has a protective effect on mental health. The aim of this study examining the mediating role of object relations (alienation, insecure attachment, social inadequacy, and egocentrism) in the relationship between the emotions, thoughts, behaviors, and measures taken against the disease related to COVID-19 and the level of social support perceived by individuals. The sample of the study consisted of 334 young adults between the ages of 18-35. In addition, 257 (76.9%) of the participants were female, and 77 (23.1%) were male. The snowball sampling method was used in the research. Participants completed the Sociodemographic Information Form, the Multidimensional COVID-19 Scale, the Bell Object Relations and Reality Assessment Scale (BORRTI), and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS). A relational screening model was used in the research. Within the scope of statistical analysis, mediator variable analysis (PROCESS) and Pearson correlation analysis were performed. According to the findings of the study, it was understood that object relations did not have a mediating role in the relationship between the emotions, thoughts, behaviors, and measures taken against the disease related to COVID-19 and the level of social support perceived by individuals. Besides, a negative significant relationship was determined between the emotions, thoughts, behaviors, and measures taken against the disease related to COVID-19 and the perceived social support. A significant negative correlation was found between the level of perceived social support and object relations. A positive and significant relationship was found between the emotions, thoughts, behaviors, and measures taken against the disease related to COVID-19 and object relations. The study may shed light on intervention studies aiming to increase the perceived social support level of individuals during the COVID-19 pandemic period.

Keywords: COVID-19 Pandemic, Object Relations, Perceived Social Support

OTOMATİK DÜŞÜNCELER, BELİRSİZLİĞE TAHAMMÜLSÜZLÜK ve BİLİŞSELESNEKLİĞİN PSİKOLOJİK SEMPTOMLARLA İLE İLİŞKİ

Asuman KURT*, Yıldız BİLGE**

ÖZET

Amaç: Psikolojik semptomların oluşmasına neden olan birçok faktör bulunmaktadır. Mevcut çalışmada bu faktörlerden bazıları olan otomatik düşüncelerin, belirsizliğe tahammülsüzlüğün, bilişsel esnekliğin psikolojik semptomlar ile ilişkisinin ve yordama düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmanın örneklem grubu 18-45 (Ort. = 29, $S = 8,73$) yaş aralığındaki 273'ü kadın, 129'u erkek olmak üzere toplam 402 kişiden oluşmuştur. Araştırmada Otomatik Düşünceler Ölçeği (ODÖ), Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği (BTÖ-12), Bilişsel Esneklik Ölçeği (BEÖ) ve Kısa Semptom Envanteri (KSE) kullanılmıştır.

Bulgular: Korelasyon analizi sonuçlarına göre KSE'nin somatizasyon alt boyutunun bilişsel esneklik ve belirsizliğe tahammülsüzlükle düşük, otomatik düşüncelerle orta düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğu; obsesif ve kompulsif alt boyutunun ise bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerle orta düzeyde pozitif yönlü istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde ilişkili olduğu; kişilerarası duyarlılık alt boyutunun ise bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlükle orta ve otomatik düşüncelerle yüksek düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğu; depresyon alt boyutunun bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlükle orta ve otomatik düşüncelerle yüksek düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğu; anksiyete alt boyutunun bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerle orta düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkisi olduğu; hostilete alt boyutunun belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerle orta düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğu görülürken bilişsel esneklikle anlamlı bir ilişkisinin olmadığı; fobikanksiyete alt boyutunun ise belirsizliğe tahammülsüzlükle düşük, otomatik düşüncelerle orta düzeyde pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğu saptanmışken bilişsel esneklik ile istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişkisini olmadığı tespit edilmiştir. Paranoid düşünceler alt boyutunun bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerle orta düzeyde istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişkisinin olduğu; psikotizm alt boyutunun ise bilişsel esneklikle düşük, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerle orta düzeyde ve istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişkisinin olduğu saptanmıştır. Doğrusal Regresyon Analizi sonuçlarına göre KSE- somatizasyon yalnızlık, şaşkınlık ve kaçma ve kontrol alt boyutları tarafından %53,4; obsesif kompulsif alt boyutu yalnızlık, kişisel uyumsuzluk, olumsuz benlik, engelleyici kaygı alt boyutları tarafından %67,5; kişilerarası duyarlılık alt boyutu yalnızlık, olumsuz benlik, kontrol, ileriye yönelik kaygı tarafından %70,9; depresyon alt boyutu yalnızlık, şaşkınlık ve kaçma, kişisel uyumsuzluk,

* Arş. Gör., İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.

E-posta: asuman.kurt@izu.edu.tr ORCID: 0000-0002-9795-0090

** Doç. Dr., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-posta: yildiz.bilge@sbu.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2315-0055

ümitsizlik, kontrol alt boyutları tarafından %81,9; hostile alt boyutu şaşkınlık ve kaçma, kişisel uyumsuzluk, ileriye yönelik kaygı, engelleyici kaygı tarafından %56,9; fobikanksiyete alt boyutu yalnızlık, ümitsizlik, ileriye yönelik kaygı tarafından %56,5; paranoid düşünce alt boyutu yalnızlık, şaşma ve kaçma, olumsuz benlik ve ileriye yönelik kaygı tarafından %69,5; psikotizm alt boyutu yalnızlık, olumsuz benlik, ileriye yönelik kaygı tarafından %68,6 oranında yordanmaktadır. Sonuç: Sonuç olarak, psikolojik semptomların bilişsel esneklik, belirsizliğe tahammülsüzlük ve otomatik düşüncelerden etkilendiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Semptomlar, Bilişsele Esneklik, Belirsizliğe Tahammülsüzlük, Otomatik Düşünceler

EVALUATION of DIFFICULTY in EMOTION REGULATION and SELF-ESTEEM in ADOLESCENTS DIAGNOSED with MAJOR DEPRESSIVE DISORDER

Büşra ÖZ*

ABSTRACT

Objective: Depression is common in children and adolescents all over the world and negatively affects the functionality of individuals in physical, cognitive and behavioral areas. Our aim is to evaluate emotion regulation difficulties and self-esteem in adolescents diagnosed with Major Depressive Disorder (MDD).

Materials and Methods: Thirty patients aged 13-16 years who applied to Düzce University Faculty of Medicine Child and Adolescent Psychiatry Outpatient Clinic between January and March 2022 and were diagnosed with MDD according to DSM-V diagnostic criteria were included in our study. 29 healthy adolescents of similar age and gender without any chronic physical or psychiatric disease were included as the control group. Psychiatric evaluation of all participants were done with K-SADS-PL (Affective Disorders and Schizophrenia for School-Age Children, Current and Lifetime Version). Difficulties in Emotion Regulation Scale-Brief Form (DERS-16) and Rosenberg Self-Esteem Scale (RSE) were administered to all participants.

Results: Participants in the MDD and control groups were similar in terms of age and gender ($p>.05$). Psychiatric comorbidity rate of the MDD group was significantly higher than the control group ($p=.001$). Self-harming behavior (SIB) symptoms were significantly higher in the MDD group ($p=.002$). There was no significant difference between the groups in terms of suicidal ideation and family history of psychiatric illness. DERS-SF and RSE scores were significantly higher in the MDD group ($p<.001$). In the MDD group, a strong and significant positive correlation was found between DERS-SF and RSE scores ($p<.001$).

Conclusion: In this study, we found that the psychiatric comorbidity rate was high in the MDD group. We showed that MDD patients have more difficulty in emotion regulation and have lower self-esteem than the control group. Difficulties in emotion regulation and low self-esteem may be one of the factors that affect the emergence and continuation of depressive symptoms. Therefore, the examination of changing emotional reactions and emotion regulation strategies, the evaluation of self-esteem are of great importance in the etiology and treatment of depression.

Keywords: Major Depressive Disorder, Adolescent, Difficulty in Emotion Regulation, Self-Esteem

* Düzce University, Faculty of Medicine, Department of Child and Adolescent Psychiatry Düzce, Türkiye.
E-posta: drozbusra@gmail.com ORCID: 0000-0002-0561-9473

BİLİŞSEL ESNEKLİK, RUMİNASYON ve BİLİNÇLİ FARKINDALIK DEĞİŞKENLERİNİN DEPRESYON ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Kübra MAHMUT ÖNALAN*, Yusuf BİLGE**

ÖZET

Bu çalışma bilişsel esneklik, ruminasyon ve bilinçli farkındalık değişkenlerinin depresyon üzerindeki etkisinin incelenmesi amacıyla yürütülmüştür. Çalışmanın örneklemini, yaşları 18 –60 arası değişen 239 kadın 184 erkek olmak üzere toplam 423 katılımcı oluşturmaktadır. Değişkenlerin incelenmesi amacıyla katılımcılara Bilişsel Esneklik Envanteri, Ruminatif Tepkiler Ölçeği, Bilinçli Farkındalık Ölçeği ve Beck Depresyon Envanteri uygulanmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizleri ve görselleştirilmesi R aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın amacı doğrultusunda yapılan istatistiksel analizlerin öncesinde normal dağılım incelenmiş olup, çalışmanın değişkenlerinin tamamının normal dağıldığı görülmüştür. İstatistiksel analiz olarak Pearson korelasyon analizi, bağımsız gruplar t-testi ve hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Gerçekleştirilen korelasyon analizi sonucuna göre bilişsel esneklik ve bilinçli farkındalık puanları ile depresyon puanları arasında negatif yönlü, ruminasyon puanları ile depresyon puanları arasında ise pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Depresyon puanları ortalamalarından oluşturulan gruplar (düşük ve yüksek) arasında yapılan bağımsız gruplar t-testi analizine göre bilişsel esneklik, ruminasyon ve bilinçli farkındalık puanlarının gruplar arasında anlamlı olarak farklılaştığı bulgulanmıştır. Hiyerarşik regresyon analizine göre ise kurulan ilk modelde bilişsel esneklik puanlarının depresyon puanlarının %11'ini açıkladığı, ilk modele eklenen ruminasyon ve bilinçli farkındalık puanlarının depresyon puanlarının %33'ünü açıkladığı ve kurulan modellerin anlamlı ($p < .01$) olduğu bulgulanmıştır. Çalışmanın bulgularından hareketle depresyon seviyesi arttıkça bilişsel esnekliğin ve bilinçli farkındalığın azaldığı, ruminasyonun ise arttığı görülmüştür. Depresyon seviyesi yüksek olan bireylerin düşük olan bireylere göre bilişsel esnekliklerinin ve bilinçli farkındalıklarının daha düşük, ruminasyonlarının ise daha yüksek olduğu söylenebilir. Bunlara ek olarak bilişsel esnekliğin, depresyon üzerinde belirli bir yordayıcı rolü varken, ruminasyon ve bilinçli farkındalığın eklemesiyle depresyonu yordayıcı rolünün arttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel Esneklik, Ruminasyon, Bilinçli Farkındalık, Depresyon.

* Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul, Türkiye. E-posta: kubra.mahmut@std.izu.edu.tr ORCID: 0000-0001-5433-7010

** Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji, İstanbul, Türkiye. E-posta: yusuf.bilge@izu.edu.tr ORCID: 0000-0003-2754-9119

DEPRESYON ve ANKSİYETEDİ “BEN” İLE KURULAN İLİŞKİ: BENLİK UYUŞMAZLIKLARI ve KENDİNE ODAKLI RUMİNATİF DÜŞÜNME ÇERÇEVESİNDE BİR ÇALIŞMA

Ahmet AKGÜN*, Yusuf BİLGE**

ÖZET

İnsanın benliğiyle karmaşık bir ilişki kurması ve kendi üzerine bilinçli ve karmaşık bir şekilde düşünebiliyor olması onu diğer canlı türlerinden ayıran birkaç yetiden biridir. Kişinin farklı benlik temsilleri (gerçek, ideal, zaruri) arasındaki uyumsuzlukların ve kendine odaklı düşünme tarzlarının (refleksif, ruminatif) çeşitli psikolojik sağlık değişkenleriyle ilişkili olduğu literatürde geniş yer tutmuştur. Kişinin olduğu kişiyle (gerçek benlik) olmak istediği kişi (ideal benlik) arasındaki uyumsuzluğun daha çok depresyonla, olmak zorunda hissettiği kişi (zaruri benlik) arasındaki uyumsuzluğun daha çok anksiyeteye ilişkili olduğu varsayılmaktadır. Kendine odaklı ruminatif düşünce tarzının ise depresyon ve anksiyeteye ilişkili olduğu öne sürülmektedir. Bu çerçevede araştırmamızın amacı, gerçek-ideal ve gerçek-zaruri benlik uyumsuzlukları ile kendine odaklı ruminatif düşünmenin depresyon ve anksiyeteye ilişkisinin incelenmesi olarak belirlenmiştir. Araştırmanın örneklemini, kolayda örnekleme yöntemiyle ulaşılan 18-65 yaş arası 236 kişiden oluşturmaktadır. Katılımcıların benlik uyumsuzluğu seviyesi “Bütünleşik Benlik Farklılıkları Endeksi”, kendine odaklı ruminatif düşünce seviyesi “Ruminasyon Anketi”, depresyon seviyesi “Beck Depresyon Envanteri”, anksiyete seviyesi “Beck Anksiyete Envanteri” ile çevrimiçi uygulamayla ölçülmüştür. İlişkisel hipotezleri test etmek için Pearson Korelasyon Analizi, yordayıcı hipotezleri test etmek için Çoklu Regresyon Analizi gerçekleştirilmiştir. Tüm değişkenler arasında; pozitif yönlü, yüksek düzeyde anlamlı ilişkiler gözlenmiştir ($p < .001$). Gerçek-ideal benlik uyumsuzluğu ($\beta = .211, t = 3.734, p < .001$) ile kendine odaklı ruminatif düşünmenin ($\beta = .475, t = 8.417, p < .001$) depresyonu anlamlı şekilde yordadığı ve depresyona ait varyansın %33’ünü açıkladığı (Düz. $R^2 = .331, F_{2,233} = 59,031, p < .001$); gerçek-zaruri benlik uyumsuzluğu ($\beta = .136, t = 2.236, p = .026$) ile kendine odaklı ruminatif düşünmenin ($\beta = .397, t = 6.540, p < .001$) anksiyeteyi anlamlı şekilde yordadığı ve anksiyeteye ait varyansın %20’sini açıkladığı bulgulanmıştır (Düz. $R^2 = .199, F_{2,233} = 30,247, p < .001$). Depresyon seviyesi yüksek bireylerin, kendini olmak istediği kişiden uzakta gördüğü ve kendine ruminatif tarzda odaklanma eğiliminde olduğu; anksiyete seviyesi yüksek bireylerin, kendini olmak zorunda hissettiği kişiden uzakta gördüğü ve kendine ruminatif tarzda odaklanma eğiliminde olduğu görülmüştür. Araştırmanın sonuçları ve sınırlılıkları; klinik psikoloji literatürüne ve klinik pratikteki tanı, tedavi, önleme süreçlerine sağlayabileceği katkı bağlamında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Anksiyete, Benlik Uyuşmazlıkları, Benlik Farklılıkları, Ruminasyon, Kendine Odaklı Ruminatif Düşünme.

* Arş. Gör., İstanbul Rumeli Üniversitesi, İstanbul, Türkiye. E-posta: ahmet.akgun@rumeli.edu.tr; Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
E-posta: akgun.ahmet@std.izu.edu.tr ORCID: 0000-0002-0123-7259

** Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye. E-posta: yusuf.bilge@izu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2754-9119

The RELATIONSHIP with “SELF” in DEPRESSION and ANXIETY: A STUDY on SELF-DISCREPANCIES and SELF-RUMINATION

ABSTRACT

Building a complex relationship with the self and thinking about the self consciously and intricately are some of the abilities that distinguish human beings from other species. A large body of literature reveals that discrepancies between different self-representations (actual, ideal, ought) and different styles of self-focus (self-reflective, self-ruminative) are associated with various psychological health variables. It is assumed that the actual-ideal self-discrepancy is more related to depression, whereas the actual-ought self-discrepancy is more related to anxiety. Moreover, numerous studies suggest that self-rumination is associated with depression and anxiety. The present study aimed to investigate the relationship of self-discrepancies and self-rumination with depression and anxiety. The sample consisted of 236 individuals aged 18-65 who were reached by the convenience sampling method. The “Integrated Self-Discrepancy Index”, the “Rumination Questionnaire”, the “Beck Depression Inventory”, and the “Beck Anxiety Inventory” were used to measure participants’ levels of self-discrepancy, self-rumination, depression, and anxiety, respectively. Participants completed the self-report measures online. Pearson Correlation Analysis and Multiple Regression Analysis were performed to test relational and predictive hypotheses. There were highly significant, positive relationships among all variables ($p < .001$). Results showed that actual-ideal self discrepancy ($\beta = .211$, $t = 3.734$, $p < .001$) and self-rumination ($\beta = .475$, $t = 8.417$, $p < .001$) significantly predict depression and explain 33% of the variances in depression (Adj. $R^2 = .331$, $F_{2,233} = 59,031$, $p < .001$); whereas actual-ought self-discrepancy ($\beta = .136$, $t = 2.236$, $p = .026$) and self-rumination ($\beta = .397$, $t = 6.540$, $p < .001$) significantly predict anxiety and explain 20% of the variances in anxiety (Adj. $R^2 = .199$, $F_{2,233} = 30,247$, $p < .001$). Findings indicated that individuals with higher levels of depression tend to perceive their actual-self more discrepant from their ideal-self, whereas individuals with higher levels of anxiety tend to perceive their actual-self more discrepant from their ought-self. However, both tend to focus on themselves more ruminatively. Implications and limitations of the study are discussed in the context of its contribution to the clinical psychology literature and the diagnosis, treatment, and prevention processes in clinical practice.

Keywords: Depression, Anxiety, Self-Discrepancies, Rumination, Self-Rumination.

Do TURKISH CRIME SERIES AFFECT UNIVERSITY STUDENT'S ATTITUDES TOWARDS VIOLENCE?

Metin ÇINAROĞLU*, Nisa ARSLANDOĞMUŞ**, Ekin Fırat DURMAZ***, Zafer ŞİMŞEK****

ABSTRACT

Crime series encourage and even legitimize illegal events and psychopathy with the images of extreme violence they contain and the clear messages they convey. In this study, which considers these elements of violence, the violence attitudes of university students in violent TV series were examined. And in this research, quantitative research techniques were used to find out the opinions of university students about these violent serials. This research was carried out in order to show the effects of violence committed in crime serials in Turkey on university students. In the research, first of all, demographic information questionnaire was used to determine the age range, educational status and gender. then SCL-90 was used to determine people's mental health, respectively, and ineligible participants were excluded from the study. Attitude Towards Violence Scale and TV Series Motifs Questionnaire scales were used to determine why the participants watched this violence-themed content and their attitudes towards violence. The suitability of the variables to normal distribution was examined by Shapiro-Wilk test. Kruskal-Wallis test or One Way ANOVA test was used for comparisons between the three groups. SPSS was used for statistical analysis and $p < 0.05$ was considered statistically significant. The research findings were consistent with the hypothesis proposed by the researchers at the start of the study. To lessen the influence of these violent habits, which are incorporated into individuals by crime serials, in society and to change young people's attitudes toward violence, new ways should be utilized that go beyond the traditional television series format. As a conclusion Turkish crime series have a significant impact on university students' attitudes about violence.

Keywords: Media, Violence, Crime

* Dr., Head of Psychology Department, Nişantaşı University, İstanbul, Türkiye.

E-mail: metin.cinaroglu@nisantasi.edu.tr ORCID:0000-0001-6342-3949

** Nişantaşı University, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences, Psychology Department, İstanbul, Türkiye. E-mail: nissarsltn0112@gmail.com ORCID: 0000-0003-3051-9754

*** Nişantaşı University, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences, Psychology Department, İstanbul, Türkiye. E-mail: durmazekinfirat@gmail.com ORCID: 0000-0003-3051-9754

**** Nişantaşı University, Faculty Of Economics, Administrative and Social Sciences, Psychology Department, İstanbul, Türkiye. E-mail: zafer.simsek@outlook.com.tr ORCID: 0000-0003-3051-9754

DİJİTAL EBEVEYNLİK FARKINDALIĞININ YORDAYICILARI OLARAK; PSİKOLOJİK ESNEKLİK, AKILLI TELEFON BAĞIMLILIĞI, KİŞİLERARASI İLİŞKİ TARZI ve EBEVEYN ÖZ YETERLİĞİ

Beyzanur AKDERE*

ÖZET

Bu çalışmada, ebeveynlerin psikolojik esneklikleri, akıllı telefon bağımlılıkları, kişilerarası iletişim tarzları ve öz yeterliklerinin dijital ebeveynlik farkındalıklarını ne kadar yordadığının araştırılması amaçlanmaktadır. Günümüzde gelişen teknoloji ile birlikte, akıllı telefonların birçok ihtiyaç için gerekli hale gelmesi, hem yetişkinler hem de çocuklar için “bağımlılık” boyutuna gelebilecek düzeyde tehdit oluşturmaya başlamıştır. Ebeveynlerin bu noktada, çocuklarının karşılaşılabilecekleri risk faktörlerini analiz edip kullanımlarını yönlendirme konusunda sorumluluk sahibi olmaları, dijital ebeveynlik kavramını gündeme getirmiştir. Dijital ebeveynlik, ebeveynlerin dijital çağın gerekliliklerine göre hareket ederek teknolojik gelişmeleri ve yenilikleri takip ettikleri, teknolojinin sağladığı kolaylıklardan yararlanarak ve çocuklarının kullanımlarına ilişkin risk ve tehditleri tespit ederek doğru kullanımı çocuklarına öğrettikleri ebeveynlik biçimi olarak açıklanmaktadır. Ebeveyn öz yeterliği kapsamında, ebeveynlerin dijital anlamda çocuklarına yol gösterme ve onları risklerden korumaya ilişkin kendilerini ne kadar yeterli gördükleri dijital ebeveynlik farkındalıkları açısından önem arz etmektedir. Benzer şekilde, bireylerin hem kendilik algılarını etkileyen hem de çevreleri ile ilişkilerini açıklayan kişilerarası ilişki tarzı ve bireylerin içinde buldukları ortamın kendilerinden beklentilerini fark edip düşünce ve davranışlarını buna göre ayarlayabilme becerileri olarak adlandırılan psikolojik esneklik kavramları da dijital ebeveynlik farkındalığı açısından önemli diğer kavramlardır. Çalışmanın örneklemini; ilkokula giden çocuğa sahip olan, 20-61 yaş aralığında 323’ü (%75,6) kadın, 104’ü (%24,4) erkek olan 427 ebeveyn oluşturmaktadır. Katılımcılara doldurmaları için Demografik Bilgi Formu, ‘Dijital Ebeveynlik Farkındalık Ölçeği’, ‘Kabul ve Eylem Formu’, ‘Akıllı Telefon Uygulamasına Dayalı Bağımlılık Ölçeği’, ‘Kişilerarası İlişki Tarzı Ölçeği’ ve ‘Anne-Baba Yeterlik Ölçeği’ verilmiştir. Dijital ebeveynlik farkındalığının; olumsuz model olma, dijital ihmal, verimli kullanım ve risklerden koruma alt boyutları için dört farklı çoklu regresyon analizi yapılmıştır. Regresyon analizlerine göre, psikolojik esneklik, akıllı telefon bağımlılığı, kişilerarası ilişki tarzı ve ebeveyn öz yeterliği puanlarının birlikte dijital ebeveynlik farkındalığının tüm alt boyutlarını istatistiksel açıdan anlamlı olarak yordadığı ve olumsuz model olmaya ait varyansın %45’ini, dijital ihmale ait varyansın %17’sini, verimli kullanıma ait varyansın %24’ünü ve risklerden korumaya ait varyansın %16’sını açıkladığı görülmektedir. En önemli yordayıcıların; olumsuz model olma ve dijital ihmal için akıllı telefon bağımlılığı, verimli kullanım ve risklerden koruma için ise ebeveyn öz yeterliği olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Ebeveynlik, Psikolojik Esneklik, Akıllı Telefon Bağımlılığı, Ebeveyn Öz Yeterliği, Kişilerarası İlişki Tarzı.

* Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, İstanbul, Türkiye.
E-posta: beyzausan@gmail.com ORCID: 0000-0003-0880-767X

**PSYCHOLOGICAL FLEXIBILITY, SMART PHONE ADDICTION, INTERPERSONAL
RELATIONSHIP STYLE, and PARENTAL SELF EFFICACY as PREDICTORS of DIGITAL
PARENTING AWARENESS**

ABSTRACT

In this study, it was aimed to investigate the predictive effects of parents' psychological flexibility, smartphone addiction, interpersonal relationship styles and self- efficacy on digital parenting awareness level. Today, with the developing technology, the fact that smart phones have become necessary for many needs has started to pose a threat to both adults and children at the level of addiction. At this point, the fact that parents are responsible for analyzing the risk factors that their children may encounter and directing their use has brought the concept of "digital parenting" to the agenda. Digital parenting is explained as a form of parenting in which parents follow the technological developments and innovations by acting according to the requirements of the digital age, taking advantage of the conveniences provided by technology, identifying the risks and threats to their children's use and teaching them to use it correctly. Within the scope of parental self-efficacy, it is important that how competent parents see themselves in guiding their children in the digital environment and protecting them from digital risks in terms of their digital parenting awareness. Similarly, interpersonal relationship style, which both affects the self perceptions of individuals and explains their relations with their social environment, and the psychological flexibility, which is called the ability of individuals to realize the expectations of the environment they live in and adjust their thoughts and behaviors accordingly, are other important concepts in terms of digital parenting awareness. The research sample was composed to 427 parents, 323 (75.6%) women and 104 (24.4%) men, who are between the ages of 20-61 and have children who go to primary school. Demographic Information Form, Digital Parenting Awareness Scale, Acceptance and Action Questionnaire, Smart Phone Application Based Addiction Scale, Interpersonal Relationship Style Scale and Child Adjustment and Parent Efficacy Scale were given to the participants to fill out. Four different multiple regression analyzes were conducted for each sub-dimensions of digital parenting awareness, which are negative modeling, digital neglect, efficient use and protection from risks. According to the regression analyzes, psychological flexibility, smartphone addiction, interpersonal relationship style, and parental self-efficacy scores together significantly predicted all sub-dimensions of digital parenting awareness. It is seen that it explains 45% of the variance of being a negative model, 17% of the variance of digital neglect, 24% of the variance of productive use and 16% of the variance of protection from risks. Smartphone addiction was found to be the most important predictor of "negative modeling" and "digital neglect" sub-dimensions, while parental self-efficacy was found to be the most important predictor of "efficient use" and "protection from risks" sub-dimensions.

Keywords: Digital Parenting, Psychological Flexibility, Smartphone Addiction, Parental Self-Efficacy, Interpersonal Relationship Style.

HATAYLA İLİŞKİLİ UTANÇ ve SUÇLULUK DUYGUSU

Haydeh FARAJİ*, Tilbe ÖZARABACI**

ÖZET

Utanç ve suçluluk, bireyin belirlenmiş bir kuralı ya da standardı çiğnemesi, yapmaması gerekeni yapması veya suç işlemesi sonucunda ortaya çıkan olumsuz duygulardır (Tezcan, 2021). Ahlaki duygular arasında yer alan utanç ve suçluluk duygularının farkını tanılamak çoğuzaman için zor olabilmektedir (Miceli ve Castelfranchi, 2018). Bu zorluğun sebeplerinden ilki kişilerarası bağlamda yaşanması, öz değerlendirmeye dayalı olması ve emsal olaylar ardından hissedilmesi sonucunda utanç ve suçluluk duygularının benzer görülüp eş anlamlı olarak kullanılabilmesidir. Bir diğeri ise mahcubiyet, küçük düşme ve/veya rezil olma duyguları gibi diğzer öz bilinç duyguları ile karışabilmesidir (Güvenç ve Cirhinlioğlu, 2011). Utanç ve suçluluk duyguları benzer özelliklerine rağmen birbirinden farklı nitelikleri ve sonuçları olan duygulardır. Bu farklılıklar (1) utanç ve suçluluk duygularına neden olan olayların ayrımı, (2) diğzer bireylerin varlığının önemi ve (3) kişilerin duygu uyandıran olayı kendilik ya da davranış başarısızlığı olarak yorumlaması şeklinde incelenmektedir (Tangney vd., 2007). Utanç ve suçluluk duygularının bireylerin kendileri ve kurdukları ilişkiler için yararlı işlevlere sahip olmasının yanı sıra yoğun ya da kronik yaşanması sonucunda sosyal ve duygusal uyum sorunlarına neden olmaktadır (Cirhinlioğlu ve Güven, 2011). Bireylerin deneyimlediği bu uyum sorunları çeşitli psikopatolojiler ile ilişkilendirilmektedir (Gevrekci ve Çırakoğlu, 2017). Utanç ve suçluluk duygusunu anlamlandırmak, farkını görebilmek ve diğzer psikopatolojilerle ilişkilerini tespit etmek üzerine yapılan bu çalışma, kişilerin kendilerini ve diğzerlerini anlamasına ve terapistlerin rahatsız edici duygusal deneyimleri olan danışanlarına hızlı ve etkili bir biçimde müdahale etmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Utanç, Suçluluk, Psikopatoloji

OFFENCE-RELATED FEELINGS of SHAME and GUILT

ABSTRACT

Shame and guilt are negative emotions that arise as a result of an individual breaking a set rule or standard, doing what she should not do, or committing a crime (Tezcan, 2021). Diagnosing the feelings of shame and guilt, which are among the moral emotions, can often result in difficulties (Miceli ve Castelfranchi, 2018). The first of these difficulties is that the feelings of shame and guilt can be seen as similar and used as synonyms as a result of being experienced in an interpersonal context, based on self-evaluation and felt after precedent events. Another is that it can be confused with other self-conscious emotions, such as feelings of embarrassment, humiliation, and/or humiliation (Cirhinlioğlu ve Güven, 2011). Feelings of shame and guilt are emotions that have different consequences despite similar characteristics. These differences are examined as (1) the distinction between events that cause shame and guilt, (2) the importance

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.

E-posta: haydehfaraji@aydin.edu.tr ORCID: 0000-0001-5306-6546

** İstanbul Aydın Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı, İstanbul, Türkiye.

E-posta: tilbeozarabaci@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0003-4288-4425

of the presence of other individuals, and (3) people's interpretation of the emotional event as self or behavioral failure. (Tangney et al., 2007). Feelings of shame and guilt cause social and emotional adjustment problems as a result of intense or chronic experiences, as well as having beneficial functions for individuals and their relationships (Cirhinlioğlu ve Güven, 2011). These adjustment problems experienced by individuals have been associated with various psychopathologies (Gevrekci ve Çirakoğlu, 2017). It is thought that this study, which aims to make sense of shame and guilt, to see the difference and to determine their relationship with other psychopathologies, will help people understand themselves and others, and help therapists to intervene quickly and effectively with their clients who have disturbing emotional experiences.

Keywords: Shame, Guilt, Psychopathology

HEMŞİRELERDE EMPATİ ve MERHAMET YORGUNLUĞUNUN İNCELENMESİ

Kübra MANAY*, Semra KARACA**

ÖZET

Hemşire ve hasta arasındaki en önemli bakım değerlerinden biri merhamettir. Empati ve merhamet olmadan insancıl bir bakım vermek mümkün değildir. Fakat hemşirelik bakımının duygusal manadaki bedeli, merhamet yorgunluğu olarak adlandırılmaktadır. Merhamet yorgunluğunun hem hemşire hem de hasta üzerinde birçok olumsuz etkisi olmaktadır (Şirin ve Yurttaş, 2015). Merhametli ve empatik bakım, hemşirelik bakımının kalitesini tehdit eden, hemşirelerin hastalarına karşı duyarsızlaşmalarına neden olan ve meslekten ayrılmalarda önemli bir faktör olarak görülmektedir (Bülbüloğlu ve Çınar, 2021). Bu çalışmada hemşirelerde empati ve merhamet yorgunluğunun ve aralarındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Mayıs – Ağustos 2021 tarihleri arasında İstanbul’da çalışan 632 hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanması aşamasında araştırmacı tarafından oluşturulan ve 10 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu, 20 maddeden oluşan Jefferson Empati Ölçeği – Sağlık Çalışanları Versiyonu ve 13 maddeden oluşan Merhamet Yorgunluğu – Kısa Ölçeği kullanılmıştır. Veriler analiz edilirken frekansları alınmış Kruskal – Wallis H ve Mann – Whitnet U testlerinden yararlanılmış ve ölçek puanlarının ilişkilerinin değerlendirilmesinde Spearman Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre hemşirelerin empati ve merhamet yorgunluğunun cinsiyete, eğitim durumuna, medeni duruma ve çalıştıkları bölüme göre değiştiği belirlendi. Empati ve merhamet yorgunluğu arasındaki ilişkiye bakıldığında ise anlamlı zayıf düzeyde ve negatif yönde bir ilişki bulundu.

Anahtar Kelimeler: Empati, Şefkat, Merhamet Yorgunluğu, Hemşirelik

EXAMINATION of EMPATHY and COMPASSION FATIGUE in NURSES

ABSTRACT

One of the most important values of care between the nurse and the patient is compassion. It is not possible to give humane care without empathy and compassion. However, the emotional cost of nursing care is called as compassion fatigue. There are many negative effects of compassion fatigue on both the nurse and the patient (Şirin & Yurttaş, 2015). Compassionate and empathetic care is seen as an important factor that threatens the quality of nursing care, causes nurses to become desensitized to their patients, and leaves the profession (Bülbüloğlu and Çınar, 2021). In this study, it was aimed to examine that empathy and compassion fatigue of nurses and the relationship between them. The population of the study consisted of 632 nurses working in Istanbul between May and August 2021. During the data collection process, it was used that the Personal Information Form consisting of 10 questions, Jefferson Empathy Scale –

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-posta: kubra_manay@hotmail.com ORCID: 0000-0002-8058-7299

** Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul, Türkiye. E-posta: sckaraca@marmara.edu.tr ORCID: 0000-0002-1616-104X

Healthcare Professionals Version consisting of 20 items and Compassion Fatigue – Short Scale consisting of 13 items. While analyzing the data, Kruskal – Wallis H and Mann – Whitnet U tests whose frequencies were taken and Spearman Correlation Analysis was used to evaluate the relationships between scale scores. According to the results of the study, it was determined that the empathy and compassion fatigue of the nurses changed according to gender, educational status, marital status and the department they worked in. When the relationship between empathy and compassion fatigue was examined, it was found that a significant weak and negative relationship.

Keywords: Empathy, Compassion, Compassion Fatigue, Nursing

DEPRESYON PSİKOPATOLOJİSİNİN KLÂSİK PSİKANALİTİK KURAM ve BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI KURAM AÇISINDAN İNCELENEREK KARŞILAŞTIRILMASI

Kader BAHAYI*, Yelda USTAOĞLU**

ÖZET

Depresyon, birçok bireyin yaşamını olumsuz yönde etkileyen en yaygın duygudurum bozukluğu olarak nitelendirilmektedir. Enerji kaybı, çökkünlük, ilgi ve istek azalması, intihar düşünceleri vb. türden yaşamın işlevselliğini etkileyecek belirtiler içermektedir. Bu belirtiler, bilişsel, davranışsal, duygusal ve bedensel başlıklar altında detaylandırılmaktadır. Depresyonun oluşumunda biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörler başta olmak üzere birçok etmenin katkısı olduğu bilinmektedir. Depresyon psikopatolojisi birçok kuram tarafından ele alınmıştır. Bu çalışmada depresyon, klâsik psikanalitik kuram ve bilişsel davranışçı kuram perspektifinden incelenmektedir. Klâsik psikanalitik kurama göre, depresyon bir kayıp ve kayıptan doğan bir yas süreci deneyimidir. Kayıp olarak nitelendirilen nesnenin, bir ebeveyn, partner vb. olabileceği gibi statü, başarı, itibar vb. gibi soyut biçimde de olabileceği ifade edilmektedir. Ayrıca kuram, bu kayıptan kaynaklı bireyin suçluluk ve öfke deneyimlemesine ve bu öfkeyi kendine yöneltmesine vurgu yapmaktadır. Bu nedenle depresyon tedavisinde kayıp ve öfke başta olmak üzere bireyin bilinçdışı, travmaları ve erken dönem yaşantıları ele alınarak farkındalık yaratmak hedeflenmektedir. Psikanalitik tedavi yaklaşımının depresyon tedavisinde etkili bir yöntem olduğu bilinmektedir. Bilişsel davranışçı kuramda bilişsel alan, depresyonun açıklamasında bireyin yaşam boyunca oluşturduğu şemalara, düşünce kalıplarına ve değerlerine odaklanmaktadır. Davranışçı kuram ise, öğrenilen davranış kalıplarının sıklıkla tercih edilen olmasına ve bireyin, çaresizliği öğrenilmiş bir kalıp olarak farkında olmadan yaşantılamasına vurgu yapmaktadır. Bilişsel davranışçı tedavi tekniği ise depresyon tedavisinde hem işlevsiz düşünceleri değiştirmeye, hem de davranış değişikliğine yönelik müdahaleler yapmaya yöneliktir. Psikanalitik kuramın aksine nedenlerden çok semptom odaklı tedavi anlayışında olan bilişsel davranışçı terapi yönteminin de kanıta dayalı etkili bir tedavi yöntemi olduğu sıklıkla ifade edilmektedir. Her iki kuram da, odak noktası, teknikler vb. gibi birçok alanda farklı olmasına rağmen depresyon tedavisinde oldukça etkili olarak bilinmektedir. Bu çalışmada amaç, depresyon psikopatolojisinin iki kuram açısından detaylı olarak incelenmesidir. Amaç doğrultusunda alanyazın detaylı biçimde araştırılmış ve konuyla ilgili olduğu düşünülen kaynaklardaki bilgiler doğru kabul edilerek, ortaya bir meta-analiz çalışması çıkartılması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Klâsik Psikanalitik Kuram, Bilişsel Davranışçı Kuram

* Dr. Öğr. Üyesi, Nişantaşı Üniversitesi, Psikoloji Bölümü İstanbul, Türkiye. E-posta: kader.bahayi@nisantasi.edu.tr
ORCID: 0000-0001-9173-9780

** İstanbul Kent Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı, İstanbul, Türkiye.
E-posta: yeldaustaoglu1@gmail.com ORCID: 0000-0001-5357-2238

ANALYZING and COMPARING the PSYCHOPATHOLOGY of DEPRESSION in TERMS of CLASSICAL PSYCHOANALYTIC THEORY and COGNITIVE BEHAVIORAL THEORY

ABSTRACT

Depression is described as the most common mood disorder that negatively affects the lives of many individuals. It contains symptoms like loss of energy, depression, decrease in interest and desire, thoughts of suicide, etc. that will affect the functionality of life. These symptoms are detailed under cognitive, behavioral, emotional and bodily headings. It is known that many factors, especially biological, psychological and social factors, contribute to the formation of depression. The psychopathology of depression has been addressed by many theories. In this study, depression is examined from the perspective of classical psychoanalytic theory and cognitive behavioral theory. According to classical psychoanalytic theory, depression is a loss and a grieving process experience arising from the loss. It is stated that the object-qualified as a lost- can be a parent, a partner, etc. and it can also be expressed in abstract form like status, success, reputation, etc. In addition, the theory emphasizes the individual's experience of guilt and anger and directs this anger towards himself due to this loss. Therefore, in the treatment of depression, it is aimed to raise awareness by considering the unconscious, traumas and early experiences of the individual, especially loss and anger. It is known that the psychoanalytic treatment approach is an effective method in the treatment of depression. In the cognitive behavioral theory, the cognitive domain focuses on the schemas, thought patterns and values that the individual creates throughout life in the explanation of depression. Behavioral theory, on the other hand, emphasizes that the learned behavior patterns are often preferred and the individual's experience of helplessness as a learned pattern without being aware of it. Cognitive behavioral therapy technique, on the other hand, is intend on both changing dysfunctional thoughts and making interventions for behavior change in the treatment of depression. Contrary to the psychoanalytic theory, it is frequently stated that the cognitive behavioral therapy method, which is in the understanding of symptom-oriented treatment rather than reasons, is an effective treatment method based on evidence. Although both theories differ in terms of many areas such as focus, techniques, etc. they are known to be quite effective in the treatment of depression. The aim of this study is a detailed examination of the psychopathology of depression in terms of two theories. In line with the purpose, the literature was researched in detail and it was aimed to produce a meta-analysis study by accepting the information as correct in the sources thought to be relevant to the subject.

Keywords: Depression, Classical Psychoanalytic Theory, Cognitive Behavioral Theory

GENÇ YETİŞKİNLERDE SALDIRGANLIK, BENLİK SAYGISI ve ÇOCUKLUK ÇAĞI TRAVMALARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Zeynep Gümüş DEMİR*

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı, genç yetişkinlerde saldırganlık, benlik saygısı ve çocukluk çağı travmaları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini İstanbul'da yaşayan 102 genç yetişkin birey oluşturmaktadır. Katılımcıların %80.4'si kadın ve %19.6'sı erkektir. Veriler anket portalı zincire-postalar ve ortak sosyal medya platformları aracılığı ile çevrimiçi olarak toplanmıştır. Katılımcılara Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu metninin ardından sırasıyla, Sosyodemografik Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği, Saldirganlık Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin analizinde katılımcıların demografik dağılımları için frekans analizi ve kullanılan ölçekler arasındaki ilişki için Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda, Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği ile Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ($r=.322$, $p<0.01$) arasında orta düzeyde ve pozitif ilişki saptanmıştır. Duygusal İhmal ile Fiziksel Saldirganlık ($r=.326$, $p<0.01$) ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ($r=.358$, $p<0.01$) arasında orta düzey ve pozitif ilişki bulunmuştur. Ayrıca Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ile Buss Perry Saldirganlık Ölçeği ($r=.347$, $p<0.01$), Duygusal İstismar ($r=.428$, $p<0.01$) ve Fiziksel Saldirganlık ($r=.338$, $p<0.01$) arasında orta düzeyde ve pozitif ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına göre genç yetişkinlerde çocukluk çağı travmaları, benlik saygısı ve saldırganlık düzeyleri arasında ilişki bulunmaktadır. Çocukluk çağı travmaları ölçeğinden yüksek puan alan katılımcıların benlik saygıları daha düşük ve saldırganlık düzeyleri daha yüksektir. Araştırmanın bulgularının ilgili literatüre katkı sunabileceği, ileri çalışmalarla ve geliştirilecek müdahale yöntemleriyle desteklenebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Çocukluk Çağı Travmaları, Saldirganlık, Benlik Saygısı, Genç Yetişkinler

INVESTIGATION of the RELATIONSHIP BETWEEN AGGRESSION, SELF-RESPECT and CHILDHOOD TRAUMA in YOUNG ADULTS

ABSTRACT

Objective: The aim of this study is to examine the relationship between aggression, self-esteem and childhood traumas in young adults.

Method: The sample of the study consists of 102 young adult individuals living in Istanbul. 80.4% of the participants were female and 19.6% were male. Data were collected online via the survey portal, chain emails and partner social media platforms. After the text of the Informed Consent Form, the Sociodemographic Information Form, Childhood Trauma Scale, Aggression

* Dr. Öğr. Üyesi, Üsküdar Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, İstanbul, Türkiye.
E-posta: zeynep.gumus@uskudar.edu.tr ORCID: 0000-0003-4474-4813

Scale and Rosenberg Self-Esteem Scale were administered to the participants, respectively. In the analysis of the data, frequency analysis was used for the demographic distribution of the participants and Pearson correlation analysis was used for the relationship between the scales used.

Results: In line with the findings obtained in the study, a moderate and positive relationship was found between the Childhood Trauma Scale and the Rosenberg Self-Esteem Scale ($r=.322$, $p<0.01$). A moderate and positive relationship was found between Emotional Neglect and Physical Aggression ($r=.326$, $p<0.01$) and Rosenberg Self-Esteem Scale ($r=.358$, $p<0.01$). In addition, the Rosenberg Self-Esteem Scale and Buss Perry Aggression Scale ($r=.347$, $p<0.01$), Emotional Abuse ($r=.428$, $p<0.01$) and Physical Aggression ($r=.338$, $p<0.01$) were moderate and positive relationship was detected.

Conclusion: According to the results of the study, there is a relationship between childhood traumas, self-esteem and aggression levels in young adults. Participants who scored high on the childhood traumas scale had lower self-esteem and higher aggression levels. It is thought that the findings of the study can contribute to the relevant literature and be supported by further studies and intervention methods to be developed.

Keywords: Childhood Traumas, Aggression, Self-Esteem, Young Adults

HAZIRLANMIŞ BİR PSİKOEĞİTİM PROGRAMI ve GRUPLA BİLİŞSEL DAVRANIŞCI TERAPİNİN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ANKSİYETE, DEPRESYON, SOMATİZASYON, ÖFKE ve OLUMSUZ BENLİK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI OLARAK İNCELENMESİ

Kahraman GÜLER*, Berfin YILDIRIM**

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı grupla bilişsel davranışçı terapi ve hazırlanmış psikoeğitim programının üniversite öğrencilerinin Anksiyete, Depresyon, Somatizasyon ve Olumsuz Benlik algısı üzerindeki etkisini karşılaştırmalı olarak incelemektir. Grupla psiko-eğitim genellikle kişilerin yeteneklerini geliştirerek belirli amaçlar çerçevesinde ilerleyen eğitici nitelikli bir grup biçimidir. Bilişsel Davranışçı Terapi ekolü bağlamında düzenlenen grup terapileri ise, bireylerarası etkileşim ve iletişim aracılığıyla öğrenmeyi, benzer sorunlar çerçevesinde kişilerin destekleyici tutumlarda bulunarak çözüm arayışına girmesini amaçlamaktadır. Çalışma, Covid-19 pandemisinde 2020 Ekim- 2021 Ocak tarihleri arasında; 20-24 yaş arasında 11'i kadın 9'u erkek psikoeğitim grubu; 10'u kadın 8'i bilişsel davranışçı terapi grubu; 9'u kadın 9'u erkek kontrol grubu olmak üzere toplam 56 üniversite öğrencisi (30 kadın, 26 erkek) ile 12 hafta online olacak şekilde planlanmış; üç gruplu ön- son test ölçümlü olarak organize edilmiştir. Araştırmada katılımcılara Bilgilendirilmiş Onam Formu, Kişisel Bilgi Formu, Kısa Semptom Envanteri Ön test olarak uygulanmış; Kısa Semptom Envanteri son test olarak uygulanmıştır. Veriler Google Anket Formu kullanılarak toplanmıştır. Çalışma bulgularına göre psikoeğitim gören üniversite öğrencilerinin Somatizasyon ($t(17)=2.43, p<0.05$), Depresyon ($t(17)=4.32, p<0.05$), Anksiyete ($t(17)=3.23, p<0.05$), Öfke/Düşmanlık ($t(17)=3.05, p<0.05$), aldıkları puanlar ön test-son test puanlarına göre ortalamalar karşılaştırıldığında ön test puanlarının, son test puanlarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bilişsel davranışçı terapi gören üniversite öğrencilerinin Depresyon ($t(17) = 3.43, p<0.05$), Anksiyete ($t(17)= 2.49, p<0.05$), Öfke/Düşmanlık ($t(17)= 2.83, p<0.05$), aldıkları puanlar ön test- son test puanlarına göre ortalamalar karşılaştırıldığında ön test puanlarının, son test puanlarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Kontrol grubundaki üniversite öğrencilerinin Somatizasyon, Olumsuz Benlik, Depresyon, Anksiyete, Öfke/Düşmanlık alt ölçeği ön test- son test puanlarına göre karşılaştırdığımızda anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0.05$). Elde edilen bulgular literatürdeki çalışmalar ışığında değerlendirilmiş ve gerekli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel Davranışçı Terapi, Psikoeğitim, Psikoterapi

* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.
E-posta: kahramanguyer@aydin.edu.tr ORCID: 0000-0002-0049-0658

** Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Klinik Psikoloji Programı, İstanbul, Türkiye.
E-posta: berfinyildirim1@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0001-6198-5294

A COMPARATIVE EXAMINATION of the EFFECTS of a PREPARED PSYCOEDUCATIONAL PROGRAM and GROUP COGNITIVE BEHAVIORAL THERAPY on ANXIETY, DEPRESSION, SOMATIZATION, ANGER, and NEGATIVE SELF in UNIVERSITY STUDENTS

ABSTRACT

The main purpose of this study is to comparatively examine the effects of group cognitive behavioral therapy and prepared psychoeducation program on Anxiety, Depression, Somatization and Negative Self Perception of university students. Group psycho-education is a form of educational group that generally develops people's abilities and progresses within the framework of certain goals. Group therapies, organized in the context of the Cognitive Behavioral Therapy school, aim to learn through interpersonal interaction and communication, and to find solutions by making supportive attitudes within the framework of similar problems. The study was carried out between October 2020 and January 2021 during the Covid-19 pandemic; 11 female and 9 male psychoeducation groups between the ages of 20-24; 10 female and 8 cognitive behavioral therapy group; With a total of 56 university students (30 females, 26 males), 9 female and 9 male control group, it was planned to be online for 12 weeks; The pre-post test with three groups was organized as measurement. Informed Consent Form, Personal Information Form, and Brief Symptom Inventory were applied to the participants in the study as a pre-test; Brief Symptom Inventory was applied as a post-test. Data were collected using the Google Survey Form. According to the study findings, scores the university students who received psychoeducation got from sub-dimensions; Somatization ($t(17)=1.43$, $p<0.05$), Depression ($t(17)=4.32$, $p<0.05$), Anxiety ($t(17)=3.23$, $p<0.05$), Anger/Hostility ($t(17)=3.05$, $p<0.05$) when the averages are compared according to the pretest-posttest scores, it is seen that the pretest scores are higher than the posttest scores. The scores university students undergoing cognitive behavioral therapy get from their sub-dimensions Depression ($t(17) = 3.43$, $p<0.05$), Anxiety ($t(17)= 2.49$, $p<0.05$), Anger/ Hostility ($t(17)= 2.83$, $p<0.05$) when the averages were compared according to the pretest-posttest scores, seen that the pretest scores were higher than the posttest scores. When the university students in the control group were compared according to the pretest-posttest scores of the Somatization, Negative Self, Depression, Anxiety, Anger/Hostility subscales, it was determined that there was no significant difference ($p>0.05$). The findings were evaluated in the light of the studies in the literature and necessary suggestions were made.

Keywords: Cognitive Behavioral Therapy, Psychoeducation, Psychotherapy

ÖZŞEFKAT, ANKSİYETE ve YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Buse DURAN*, Simay AHİ**, Oğuzhan DURAN***

ÖZET

Bu çalışmanın temel amacı yetişkin bireylerin öz şefkat, anksiyete ve yaşam doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesini içermektedir. Araştırmanın örneklemini İstanbul'da ikamet eden 18-45 yaş arası 126 kadın ve 103 erkek toplam 229 katılımcıdan oluşmaktadır. Basit- rastgele örneklem seçimine göre örneklem seçilmiştir. İlişkisel tarama modeliyle gerçekleştirilen çalışmanın verileri kişisel bilgi formu, Öz Duyarlılık Ölçeği, Beck Anksiyete Ölçeği ve Yaşam Doyum Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde kullanılan program SPSS 25'tir. Veriler Google Anket Formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerinin analizlerine göre Yaşam Doyumu ile Beck Anksiyete ($r=-.221$, $p<0.01$) değişkenlerinin birbirleriyle arasında düşük seviye ve negatif ilişki, Öz Duyarlılık ile Beck Anksiyete ($r=-.452$, $p<0.01$) değişkenlerinin birbirleriyle arasında orta seviye ve negatif ilişki olduğu tespit edilmiştir. Öz duyarlılık alt ölçeklerinden Öz Sevecenlik, Öz Yargılama, İzolasyon ile Anksiyete arasında orta seviye ve negatif ilişkili iken, Paylaşımların Bilincinde Olma, Aşırı Özdeşleme ve Bilinçlilik alt ölçekleri ile Anksiyetenin düşük seviyede ve negatif bir ilişkili olduğu saptanmıştır. Bu çalışmada elde edilen bulgulara göre katılımcıların öz şefkat düzeyleri arttıkça anksiyete düzeylerinin düştüğü ve yaşam doyumunun arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bulguların alanyazındaki benzer çalışmalar ile sonuçlarının örtüştüğü ve yakın düzeyde sonuçlara ulaşıldığı söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öz Şefkat, Anksiyete, Yaşam Doyum

EXAMINATION of the RELATIONSHIP BETWEEN SELF-COMPASSION, ANXIETY and LIFE SATISFACTION

ABSTRACT

The main purpose of this study is to examine the relationship between self-compassion, anxiety and life satisfaction in adults. The sample of the study consists of 229 participants, 126 women and 103 men, aged 18-45, residing in Istanbul. The sample was selected according to simple random sampling. The data of the study, which was carried out with the correlational survey model, were collected with the Personal Information Form, Self-Compassion Scale, Beck Anxiety Inventory and Satisfaction with Life Scale. The program used in the analysis of the data is SPSS 25. Data were collected using the Google Survey Form. According to the analysis of the data obtained from the study, a low-level and negative relationship was found between the Satisfaction with Life and Beck Anxiety ($r=-.221$, $p<0.01$) variables and there was a moderate and negative correlation between the Self-Compassion and Beck Anxiety ($r=-.452$, $p<0.01$) variables. It was determined that there was a moderate and negative relationship between Self-

* Uzman Klinik Psikolog, Doktora Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Klinik Psikoloji, İstanbul, Türkiye.

E-posta: buseduran@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0002-0041-6677

** Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Klinik Psikoloji, İstanbul, Türkiye.

E-posta: simayahi@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0003-1458-5364

*** Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Genel Psikoloji, İstanbul, Türkiye.

E-posta: oguzhanduran1@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0002-5873-1047

Compassion, Self-Judgement, Isolation and Anxiety, a low-level and negative relationship between Awareness of Sharing, Overidentification, and Consciousness subscales and Anxiety. According to the findings, it was concluded that as the self-compassion levels of the participants increased, their anxiety levels decreased and their life satisfaction increased. It can be said that the results obtained overlap with the results of similar studies in the literature and close results have been reached.

Keywords: Self-Compassion, Anxiety, Life Satisfaction

KÖPEK FOBİSİ TEDAVİSİNDE BİLİŞSEL DAVRANIŞÇI TERAPİ: OLGU SUNUMU

Cansu Selin YURTSEVEN*, Kahraman GÜLER**

ÖZET

Bilişsel davranışçı terapi pek çok çalışma alanına sahiptir. Bunlar içerisinde en önemlilerinden biri ise özgül fobilerdir. Özgül fobisi olan bireyler olası herhangi bir tehlikeye yönelik yüksek derecelerde aynı zamanda rasyonel olmayan endişe ve korku duygusu hissetmektedirler. Bilişsel davranışçı terapi bu aşamada devreye girmektedir. Özgül fobileri tedavi ederken bilişsel ve davranışçı yöntemler kullanılmaktadır. Bu yöntemler işlevsiz düşünceleri yeniden, daha uygun şekilde yapılandırmaya yöneliktir. Yapılan çalışmalar ardından kaygı düzeyinde ve kaçınma davranışlarında azalma beklenir. Buna ek olarak özgül fobilerin tedavisinde en sık başvurduğumuz teknik maruz bırakmadır. Bunun yanı sıra danışana nefes ve gevşeme egzersizleri öğretilir. Bunları kaygı esnasında da uygulaması beklenir. Yapılan bu çalışmada özgül fobilerden biri olan köpek fobisine sahip bir danışana uygulanan bilişsel davranışçı terapi ve teknikleri ele alınmış, bu bağlamda bir vaka formülasyonu oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Özgül Fobi, Bilişsel Davranışçı Terapi, Köpek Fobisi, Vaka Formülasyonu.

ABSTRACT

Cognitive behavioral therapy has many fields of study. One of the most important of these is specific phobias. Individuals with specific phobias feel high levels of irrational anxiety and fear about any possible danger. Cognitive behavioral therapy comes into play at this stage. Cognitive and behavioral methods are used when treating specific phobias. These methods are aimed at restructuring dysfunctional thoughts in a more appropriate way. After the studies, it is expected that the level of anxiety and avoidance behaviors will decrease. In addition, the most common technique we use in the treatment of specific phobias is exposure. In addition, the client is taught breathing and relaxation exercises. It is expected to apply these during anxiety as well. In this study, cognitive behavioral therapy and techniques applied to a client with dog phobia, which is one of the specific phobias, were discussed and a case formulation was created in this context.

Keywords: Specific Phobia, Cognitive Behavioural Therapy, Dog Fobia, Case Formulation.

* Uzman Klinik Psikolog, Doktora Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Klinik Psikoloji, İstanbul, Türkiye.
E-posta: cansuyurtseven@stu.aydin.edu.tr ORCID: 0000-0002-0493-8704

** Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.
E-posta: kahramanguler@aydin.edu.tr ORCID: 0000-0002-0049-0658

BİLİNÇLİ FARKINDALIK TEMELLİ BİLİŞSEL TERAPİ PROGRAMININ BİREYLERİN MENTAL İYİ OLUŞ ve PSİKOLOJİK SAĞLAMLIK DÜZEYLERİNE ETKİSİ

Volkan DEMİR*

ÖZET

Bilinçli farkındalık (mindfulness), bireyin dikkatini anlık yaşantılara odaklamasından ve içsel süreçlerini gözlemlemesinden oluşan zihin ve beden pratiğidir. Farkındalık meditasyonu olarak adlandırılan bu uygulamada içsel deneyimler yargısızca, kabul etme ile gözlemlenmektedir. Farkındalık süreci dikkatin istemli bir biçimde ve yargılamadan anlık yaşantıların akışına yöneltilmesidir. Bilinçli farkındalık ise geçmişte yaşanan veya gelecekte planlanan olası yaşantıları duyguların etkisinde kalmadan anı kabul ederek onaylamak şeklinde tanımlanmaktadır. Farkındalık uygulamaları ile bilişsel-davranışçı terapiler, üstbilgi, duygu düzenleme, dikkat düzenleme konusunda benzer bir bakış açısına sahiptir. Bilinçli farkındalık son zamanlarda artan biçimde, sıklıkla bilişsel ve davranışsal terapilere ek olarak klinik psikolojide kullanılmaktadır. Bu çalışma bilinçli farkındalık temelli bilişsel terapi programının bireylerin mental iyi oluş ve psikolojik sağlamlık düzeylerine etkisini saptamak amacıyla hazırlanmıştır. Araştırma, İstanbul'da psikoloji bölümünde ikinci ve üçüncü sınıflarında öğrenim görmekte olan 10 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmada katılımcılara sekiz oturumdan oluşan her oturumu 90 dakika süren bir program uygulanmıştır. Katılımcıların mental iyi oluş düzeylerini belirlemek amacıyla Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği, psikolojik sağlamlık düzeylerini belirlemek amacıyla ise Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği uygulanmıştır. Ölçme araçları uygulama öncesinde ön test, uygulamanın bitiminde ise son test olarak uygulanmıştır. Tek grup öntest - sontest kontrol grupsuz yarı deneysel desenin kullanıldığı çalışmada veriler, Wilcoxon İşaretli Sıra Testi ile çözümlenmiştir. Sonuç olarak, bilinçli farkındalık temelli bilişsel teknikler kullanılarak yapılan terapi programının uygulama yapılan bireylerin mental iyi oluş ve psikolojik sağlamlık düzeylerini geliştirdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Bilişsel Terapi, Mental İyi Oluş, Psikolojik Sağlamlık.

The EFFECT of MINDFULNESS BASED COGNITIVE THERAPY PROGRAM on INDIVIDUALS' MENTAL WELL-BEING and PSYCHOLOGICAL RESILIENCE LEVELS

ABSTRACT

Mindfulness is a mind and body practice that consists of focusing one's attention on instant experiences and observing internal processes. In this practice, which is called mindfulness meditation, inner experiences are observed without judgment, with acceptance. The mindfulness process is the directing of attention to the flow of momentary experiences, voluntarily and without judgment. Conscious awareness, on the other hand, is defined as acknowledging the past or planned future possible experiences by accepting the moment

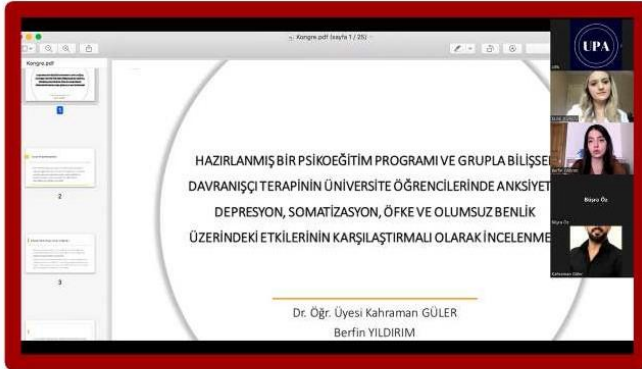
* Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, İktisadi Bilimler Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye.
E-posta: demir.volkan@outlook.com ORCID: 0000-0002-8148-8647

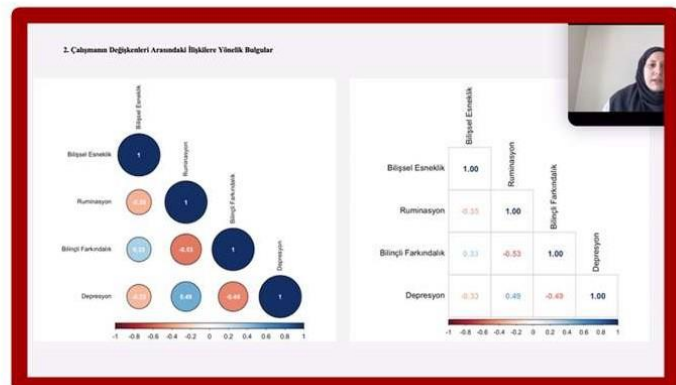
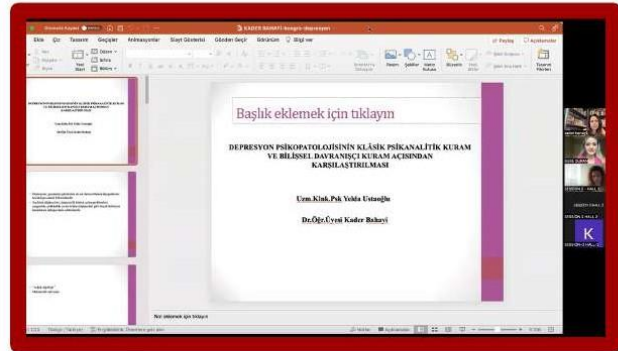
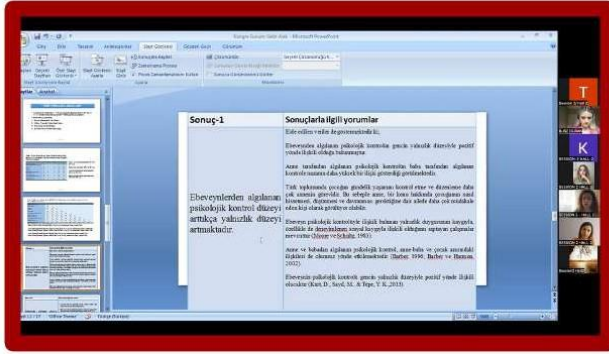
without being influenced by emotions. Mindfulness practices and cognitive-behavioral therapies have a similar perspective on metacognition, emotion regulation, and attention regulation. Mindfulness has been increasingly used in clinical psychology, often in addition to cognitive and behavioral therapies.

This study was prepared to determine the effect of mindfulness-based cognitive therapy program on individuals' mental well-being and psychological resilience levels. The research was carried out with the participation of 10 students studying in the second and third years of the psychology department in Istanbul. In the study, a program consisting of eight sessions, each session lasting 90 minutes, was applied to the participants. The Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale was used to determine the mental well-being levels of the participants, and the Brief Psychological Resilience Scale was used to determine the resilience levels. The measurement tools were applied as a pre-test before the application and as a post-test at the end of the application. In the study in which a single group pretest-posttest quasi-experimental design without control group was used, the data were analyzed with the Wilcoxon Signed Rank Test. As a result, it was seen that the therapy program using mindfulness-based cognitive techniques improved the mental well-being and psychological resilience levels of the individuals who were applied.

Keywords: Mindfulness, Cognitive Therapy, Mental Well-Being, Psychological Resilience.

CONGRESS'S PHOTOS

ÖNERİLER

- Duygu düzenleme süreçlerinde problemler yaşayan yetişkin bireylerle yürütülecek terapötik çalışmalarda algılanan işselleştirilmiş ebeveyn tasarımları üzerinde çalışılmasının duygu düzenleme süreçlerini farketme ve düzenleme noktasında olumlu etkiye sahip olacağı düşünülmektedir.
- Çocuğunun duygu düzenleme becerilerini geliştiren, çocuğun asıl bakım vereni olan ebeveynin de kendi duygu düzenleme süreçlerinin ele alınması gerekmektedir. Bu bağlamda annelerin ve babalarının eğitim almalarının çocuklarının gelişiminde olumlu bir etki yaratacağı düşünülmektedir.
- Sonuç olarak; hem duygu düzenleme güçlüğü yaşayan bireylere, hem de buna neden olan ailelere alan uzmanları tarafından eğitimler verilmesi, gerektiğinde terapiye yönlendirilmeleri duygu düzenleme becerilerini geliştirmede katkı sağlayacaktır.

SOSYAL POLİTİKAYA ÖDEVLER

Sosyal Pölitika

YADES olarak adlandırılan, yaşlı hizmetleri yapan büyükşehir belediyelerine kaynak sağlayan projenin, kapsamını genişletilerek diğer il ve ilçe belediyelere de kaynak sağlanmasının önü açılmalı ve yerel yönetimlere yaşlı hizmetlerini yaygınlaştırmaları için bakanlıklar tarafından destek sağlanmalıdır.

Demans merkezlerinde bilimsel yöntemlerle uygulanacak müzik terapinin uygulanması sağlanmalıdır.

BULGULAR

- Çizelge 9. Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği, Bell Nese İlişkileri ve Gerçeği Değerlendirme Ölçeği Arasındaki İlişki
- ** $p < 0.01$ * $p < 0.05$ Kullanılan test: Pearson Korelasyon Testi
- Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği ile Yakıncılığa ($r = .197$, $p < 0.01$) arasında zayıf düzey ve pozitif ilişki,
- Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği ile Güvenlik Bağlamına ($r = .125$, $p < 0.01$) arasında zayıf düzey ve pozitif ilişki,
- Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği ile Egozentrizm ($r = .159$, $p < 0.01$) arasında zayıf düzey ve pozitif ilişki,
- Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği ile Sosyal Yabancılaşma ($r = .148$, $p < 0.01$) arasında zayıf düzey ve pozitif ilişki tespit edilmiştir.

	Yakıncılığa	Güvenlik Bağlamına	Egozentrizm	Sosyal Yabancılaşma
Çok Boyutlu Covid-19 Ölçeği	.197**	.123*	.159**	.148**

Besleyici İlişki Tarzı

Besleyici ilişki tarzının, bireylerin ilişkilerinde onarıcı ve tatmin edici işlevleri üstlendiği ve kişinin yaşantısını daha iyi bir hale getirmesi noktasında katkı sağladığı söylenebilir (Hasta ve Güler, 2013). Bununla beraber, besleyici ilişkilerde bireylerin, iletişim kurdukları kişileri de geliştirme çabası içerisinde oldukları ifade edilebilir (Greenwald, 1978).

- Uzlaşık kültürün hakimdir.
- Saygı söz konusudur.
- Bireyler daha mutlu ve yapıcı kişilik özelliklerine sahiptirler
- İlişkilerde açık ve doğallık söz konusudur.
- Ruh sağlığı olumlu etkilenmektedir.

Ketleyici İlişki Tarzı

Sahip olunan kişilerarası ilişki tarzı yaşantılarına olumsuz etkilerde bulunabileceği de söylemek mümkündür. Bu tür ilişkiler ketleyici (zehirleyici) ilişki tarzları olarak adlandırılmaktadır (Greenwald, 1999).

- Yalıcı
- Uzlaşımaktan uzak ve benmerkezi
- Saygısız, küçümseyici, kibirci
- Genişli bir atmosfer söz konusudur.
- Ruh sağlığı olumsuz etkilenmektedir.